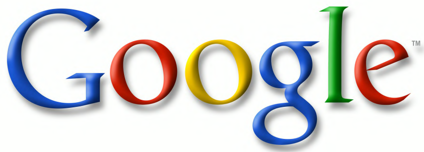

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

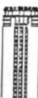
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

IOTHEEK
LLAERT.

UN GENT

38
Digitized by Google

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK.

EERSTE STUKJE.

ROTTERDAM.
J. B. ULRICH.
1837.

Digitized by Google

DE LOF VAN APOLLO.

Nieuwe zangwijze.

Komt vrienden! heft nu aan,
Met opgeruimden geest,
Wilt nu uw stem verheffen,
Op 't vrolijk avondfeest,
Verheugt U met elkaâr,
Gij die de Toonkunst mint,
Ter eere van Apollo 3 maal
Hij zij ons aller vriend,
Ons aller vriend. (*bis*)

Dat zanglust ons beziel',
Geheel ons leven door,
Dat wij ons gaan verrichten;
Op een verheven spoor,
Is dan ons werk volbragt.
Met vriendschap en met vlijt;
Dan mogen wij verwachten, 3 maal
De rust der zaligheid,
Der zaligheid. (*bis*)

VOLKSZANG.

Wijs: *In het duisterste der Bosschen.*

Dierb're en geliefde stranden,
Van 't beminde *Nederland*,
Gij doet thans mijn lied ontbranden,
U blijft gansch mijn hart verpand. (*bis*)

Ja! 'k gevoel in ziel en zinnen,
Liefde tot uw dierb'ren grond,
Zou een mensch het land niet minnen,
Waar hij zich als kind bevond? (*bis*)

Digitized by Google

O! gewis ik blijf u achten,
Gij zijt al mijn liefde waard,
Op uw grond heerscht deugd betrachten;
'tGoede is hier niet ontaard. (*bis*)

Neen o waarde landgenooten,
Nederlanders, 's werelds eer!
'tEd'le wordt hier niet verstooten,
Dat herleeft en bloeit steeds meer. (*bis*)

En zou dus mijn zang niet rijzen?
Waarom niet mijn lied geuit?
Ja! ik wil ons *Holland* prijzen,
Neêrland's eernaam galme luid! (*bis*)

Zingt dan broeders, hier geboren,
Hoe ons *Nederland* bestaat,
Vreemdelingen mogen hooren,
Dat men hier de ondeugd haat! (*bis*)

En laat ons gedurig trachten,
Op der Vad'ren weg te treên,
Dan zien w' ons alomme achten,
En 't geluk zweeft om ons heen. (*bis*)

Laat ons Wet en Koning eeren,
Dan blijft *Nederland* bestaan,
Dan moet *Hollands* roêm vermeêren,
God zal *Neêrland* gadeslaan! (*bis*)

Amsterdam
1836.

H. H. L.

Digitized by Google

WIEGEZANG.

Nieuwe zangwijze.

JAN vroeg een Gansje aan zijn vader,
  Als die tweevoetig veêrloos gaan;
Zijn wezen en der menschheid nader,
  Dan Plato's kaal geplukte haan;
Een Gansje, dat wel Ganzen koopt,
Maar zelf op and're Ganzen hoopt.

Een Gansje was 't als kleine HERMINA;
  Maar driemaal zeven jaren oud;
Dat Gansje heete JOSEPHINA,
  Jan kreeg zijn Gansje, en is getrouwd.
Haar haven hier was 't huwelijk,
Haar haven ginds het hemelrijk.

HERMINA gij, bij Kindjeshaven,
  En 't Ganzen-markt-plein aangeland:
Wordt eens het Gansje van den braven,
  Die deugd vereenigt met verstand!
Al schomm'le 't wiegje ook op den vloed:
Uw haven zij in 't hoogste goed!

T. M.

JAGERS-LIED.

Wijs: *Schilder ik wil mij zelven zien.*

Brave Jagers! tot uw' Eer
  Stem ik thans mijn snaren.
'k Wil het eens aan iedereen
  Duidelijk verklaren;

Digitized by Google

Dat het zij met roem vermeld,
Ieder Jager is een held.
Ik wil hun roem vermelden,
De Jagers dat zijn Helden.

Trouw en onderdanigheid,
Zijn de Jagers eigen,
En nooit zat hun sterke hand,
Schuldeloozen dreigen,
Want als het zijn pligten geldt,
Is elk Jager steeds een held. enz.

Hebt gij soms vergeefs gezocht,
Naar getrouwe vrinden,
Gaat slechts naar de Jagers heen,
En gij zult ze vinden,
Want als het de Vriendschap geldt,
Is elk Jager steeds een held. enz.

Zoo gij slechts een Jager zijt,
Zal elk onzer schoonen,
Als gij haar een kusje vraagt,
Zich gewillig toonen;
Want als het de meisjes geldt,
Is elk Jager steeds een held. enz.

Zet een Jager bij de flesch,
Wilt het vrij gelooven,
Dat als dan zijn vaardigheid,
Alles gaat te boven,
Want wanneer 't het glaasje geldt,
Is elk Jager steeds een held. enz.

Digitized by Google

Maar ook in het veld gevegt,
Als kanonnen dond'ren,
Zal des Jagers leeuwenmoed
Iedereen verwond'ren;
Want ook in het oorlogsveld,
Is elk Jager steeds een held. enz.

Ja voor 't oude *Vaderland*;
Voor d' aloude regten,
Zal ook steeds tot in den dood
Ieder Jager vechten;
Eeuwig wordt hun roem vermeldt,
Dat elk Jager was een held. enz.

AVONDZANG.

Naar de Duitsche Melodie.

Gij komt o schoone avond,
Weer tot ons in dit uur,
Wij zingen u een lofzang;
Hoe schoon zijt gij natuur!
Gij natuur! (*bis*)

Reeds zien wij hare scheem'ring.
Reeds zingt de Nachtegaal,
De zon werpt op haar speeltuig,
Haar laatsten avondstraal,
Avondstraal. (*bis*)

Digitized by Google

't Is alles diepe stilte,
'tVlied alles voor ons oog,
De vogel zingt alleen noch
Zijn avondzang omhoog.
Zang omhoog. (*bis*)

Laat ons dan met hem zingen;
Een avondzang ter eer,
En danken wij al knielend,
Den grooten Opperheer,
Opperheer. (*bis*)

HULDE AAN DEN WIJN.

Naar de Muzijkwijze.

Geest verheffend druivensap,
Als gij vonkelt in den nap,
Lacht ons reeds genoegen tegen,
Gij ontsluit den mond en 't hart,
Nietig wordt geleeden smart,
Als w' uw volle bekers leêgen.

Bij het eerste levensligt,
Wordt door u het hulploos wigt,
't Hartlijk welkom toe gedronken,
Bij den laatsten levensstond.
Word door u den legenmond,
Kracht en lafenis toegeschonken.

Nooit wordt d' echtknoop toe gehaald.
Schaars de keus eens vriends bepaald,

Digitized by Google

Of gij strekt er tot getuigen
Gij verheft des levens zoet,
Balsemt ons dien tegenspoed,
Doet ons bij 't genoegen juichen,

Hij die 't druivensap ontvlugt,
Of zijn hart ontsluiten dugt,
Derft den reinstens levens ader.
Wee u, die hem zwelgend schenkt,
Wee hem, die uw heil miskendt,
Weg van hier den wijn versmader.

SLOTZANG.

Wijs: *Reeds lang zong men den lof der Wijn.*

Hoe aangenaam is steeds het uur.
Dat hier in vrolijkheid,
Aan Zang en Vriendschap op den duur,
Door ons werd toegewijd,
Zoo ging ook weêr dit uur voorbij,
In zachte Harmonie;
Dat elk dan nu, voldaan en blij,
Hier aan zijn offers bie.
Wel aan, wij wenschen dat ten slot,
Hier na nog menig uur,
Der zang en vriendschap waar genot,
Te smaken op den duur,
Door Harmonie. 14 maal.

Digitized by Google

AANMOEDIGING

om *Nederlandsche* Liederen te zingen.

Wijs: *Colijn, een brave boerenzoon.*

Stemt Zangers! op der vad'ren wijs,
Uw *Neêrlandsche* maatgezangen,
Geen and're taal, hoe hoog in prijs,
Moet dan ons eigen toon vervangen,
De Nachtegaal zingt steeds zijn lied;
Maar ja, zoodra hij is gevangen,
Kweelt hij zijn ouden veldzang niet;
Verandert dra zijn fraaije zangen. (*bis*)

En wij mijn vrienden! wij zijn vrij;
Wat juichen wij in vreemde toonen!
Of willen w' als in slavernij,
Ons vreemde klanken dienstbaar toonen;
Neen! eigen taal aan eigen haard!
En hoe haar vreemden mogen honen,
Die leus is 't *Néêrlandsch* harte waard.
Zingt dan op *Vaderlandsche* toonen. (*bis*)

Zij klonk ons eenmaal te gemoet;
Toen vriend en maagd met blijde zangen,
Ons gaven d' eersten welkomsgroet,
En d' eersten kus op onze wangen;
Als jong'ling heeft z' ons vaak verrukt,
Zij moet den toon der ziel omvangen.

Digitized by Google

Aan leed en zorg ons hart ontrukt!
Zingt dan maar *Nederlandsche* zangen! (*bis*)

Wij stemmen in het *Neêrlandsch* lied,
Dat voegt aan *Neêrlands* jongelingen,
Wij schamen ons dien eernaam niet,
Dat wij onz' eigen lied'ren zingen;
Hoe men op onzen zangtoon smaalt,
Der *Nederlandsche* Vreemdelingen,
Wij spotten met de laffe praal,
En zullen eigen Lied'ren zingen. (*bis*)

Zingt dan op *Vaderlandschen* trant,
Zingt dan in *Vaderlandsche* toonen,
Ter eer van 't dierbaar *Nederland*,
Ter eer der *Nederlandsche* schoonen;
Juicht, allen die met veremden zin,
En wie een *Hollandsch* hart wil toonen,
Stemt zeker met uw zangen in
Zingt vrolijk, *Nederlandsche* zonen! (*bis*)

V. A.

DE KEUZE VAN EEN MEISJE.

Wijs: *De wereld is in rep en roer.*

Mijn dochter, ja mijn lieve meid,
Het wordt zoo langzaam nu reeds tijd;
Dat w' eens van 't huw'lijk spreeken; (*bis*)

Digitized by Google

Kom zeg, voor moeder niet beschaamd,
Wien g' u tot vrijer hebt beraamd,
  Gij hebt genoeg gekeken. (bis)

Een koopman met een groot kantoor,
Die in 't geld zit tot aan zijn oor,
  Kan die u niet behagen? (bis)
Ach neen! mijn lieve moeder; neen!
'k Wordt niet bekoord door geld alleen,
  'k Zou zulk een lot niet dragen. (bis)

Men heeft mij toch wel eens verteld,
Een Koopman denkt altijd om geld,
  Om markten en om prijzen; (bis)
Hij denkt niet aan zijn lieve meid,
Het geld beneemt hem al zijn tijd,
  Met hand'len en met reizen. (bis)

Mijn Dochter, ja mijn lieve meid,
Een Zeeman, voor zijn vak vol vlijt:
  Wilt gij met dien niet vrijen? (bis)
Neen, moeder, neen! hij is wel best,
En weet ook veel van Oost en West,
  En kan wel aardig vleijen. (bis)

Maar ach, hij is zoo veel op zee,
En k' kan dan toch niet met hem meê,
  'k Moet al dien tijd hem missen; (bis)
En dan is 't afscheid nog zoo zwaar,
Neen, moeder! 't was mij al te naar;
  Dat kunt gij zelf wel gissen. (bis)

Mijn Dochter, wel mijn lieve meid,
Een Held, die voor den Koning strijdt,
  Met dien wilt gij wel leven? (bis)

Digitized by Google

Ja moeder, ja, een oorlogs Held,
Een man van eer, vol moed in 't veld,
Kan ik mijn achting geven. (*bis*)

Want ik min ook mijn *Vaderland*,
Dus wou 'k aan zulk een man mijn hand,
Met liefd' en trouw vereëeren;
Maar ach, hij is zoo weinig 't huis,
Hij gaat naar 't veld bij 't krijgsgedruis,
In vreê naar 't exerceren. (*bis*)

Dus; als gij nog iets anders weet,
Dat mij noch meer genoegen deed,
Kom moeder! wil dat noemen; (*bis*)
'k Geloof wel, dat er nog wat is;
En 'k was dan in mijn schik gewis,
'k Kon dan van vreugde roemen. (*bis*)

Mijn Dochter, wel mijn lieve meid,
'k Begrijp wel, wat u 't meeste vleit,
En wien g' u hebt verkooren; (*bis*)
Voorzeker wilt g' een Rentenier!
Mij dunkt, dat doet uw veel plazier,
Dat die u kan bekoeren. (*bis*)

Ja, lieve moeder, ja! ja! ja!
Dat raadt gij best, ja tralala!
'k Verheug mij in uw raden;
Kom moeder, geef m' een Rentenier!
Dan ga ik naar den eersten zwier,
Bebloemd zijn dan mijn paden! (*bis*)

U. S. A. V.

Digitized by Google

VOLKSLIED.

Naar de Muzijkwijze.

Triomf, regtaarde *Nederlanders*;
De zon des heils is opgegaan,
De Vrijheid zelf bewaakt hun standers,
Bij 't wapp'ren der Oranjevaan;
De Lauren bloeijen weêr op deez' altaren,
Aan deugd en Godsdienst toegewijd,
Bataven laat het d' aard ervaren,
Dat gij dien eernaam waardig zijt.

Ja ruischt, tot dat aan de verste stranden,
Die *Hollands* vlag bezocht,
De roêm der vrije *Nederlanders*,
Door 't Nassausch edel bloed gekocht;
Geen tweedragt, in de hel geboren,
Dringt ooit in *Hollands* tuin zich in,
Het zij, wat ramp ons moog' verstoren,
Steeds Broeders van één huisgezin.

Geen Godsdienst houd verdeelde harten;
Wee hen, die deugd en regt bespot,
Laat ons vereend het noodlot tarten,
En onze steun is *Neêrland*'s God,
Dat steeds ons arm het regt verdedigd;
Bataven! reik elkaâr de hand,
Vloekt over hem, die ooit meinedig,
Het heil verraadt van 't *Vaderland.*

Triomf, triomf, dan Batoos telgen!
Vertrouwt op God in uwen nood,

Wie immer ons poog' uit te delgen,
Betaal' dien euvel met zijn' dood;
't Genoegen huisvest' in elks woning,
Geen nijdig lot verstoort ons heil,
Voor 't *Vaderland* en onzen Koning,
Heeft elk Bataaf zijn leven veil.

ARIA.

Wijs: *Vrijheid, blijheid, lust van 't leven.*

Waarom, Jongmans! zou ik treuren,
Schoon mijn minnaar mij verlaat;
'k Mag mij zelf gelukkig keuren,
Daar hij nog in tijds zich haat,
En zijn afkeer mij deed blijken,
'k Ben noch vrij, waar ik getrouwd.
En zag ik zijn min dan wijken,
Ach! hoe had het mij berouwd. (*bis*)

Kleon's aard is wispelturig;
En schoon hij mij dag aan dag,
Altijd vleijend, even vurig,
't Hart bestormde door geklag;
Ach! gun mij een enkel zoentje,
Schoone! bad hij, 't zoetste zoen;
En elk weet, een teder meisje,
Is somwijl wel eens te goed! (*bis*)

Maar ik niet, gelooft mij waarlijk,
'k Zweer het bij mijn maagdebloem,
'k Vin het snoepen hoogst gevaarlijk,
Daar op, jongmans! draag ik roem.

Digitized by Google

Neen hij mogt niet verder raken,
Dan dat hij eens bij geval,
Malsche kusjes van mijn kaken,
Ook wel van mijn borsje stal.

Waarlijk, jongmans! neen niets meerder,
Heb ik ooit aan hem gegund,
Altijd zei ik, foei niet verder,
Zoo als gij wel denken kunt,
'k Voelde 't hartje wel eens beven,
Ach! wat kuschte Kleon teêr,
Kusjes heb ik hem gegeven,
Kusjes, jongmans! maar niets meer.

Eenmaal waar ik schier bezweken,
Ach! wat is een meisje zwak,
Door zijn vleijen en zijn spreken,
Maar ik zei: wacht maar tot strak,
Lieve Kleon! Doch 'k heb waarlijk,
Waaalijk 't maagden roosje noch,
Ach 't bewaren valt bezwaarlijk,
Lieve jongmans! g'looft mij toch.

A R I A.

Wijs: *Colijn, een brave boerenzoon.*

Als 'k 's avonds bij mijn meisjk zit,
En ik mag dan haar handje drukken,
Of als ik haar zoo vurig bid,
Een kusje slechts te mogen plukken,
O wie beschrijft mij het genot,
Dat ik alsdan bij haar mag smaken,
Ik zeg, ofschoon men met mij spott',
Een kus kan mij gelukkig maken.

Digitized by Google

DAAR WAS EREIS EEN VENTJE.

Nieuwe zangwijze.

Daar was ereis een ventje;
En zijn naam was Guilleri,
Carabi.
Patrijs en snip te jagen,
Was al zijn lust, zie, zie,
Carabi.
Zacht; zacht, carabo,
Koopman Caraban;
Kom, vader Guilleri,
Ach! dat men hulp' bië,

Hij keek van uit een boompje,
Naar zijnen hond *Pardi*,
Carabi,
Daarop knakte een der takken,
En Guilleri viel, hi!
Carabi.
Zacht, zacht, carabo;
Koopman Caraban;
Kom, vader Guilleri,
Ach! dat men hulp' bië.

Digitized by Google

DE SCHILDWACHT.

Nieuwe zangwijze.

Het starrenlicht verspreidde een' flaauwen gloed,
Op *Holland's* leger, nog door 't duist're omtogen,
Een jeugdig krijgsheld, vol van liefde en moed,
Zong vrolijk dus op zijn geweer gebogen:
IJlt vlugge ZEFIRS, die daar zweeft,
Naar 't dierbaar meisje, dat ik minne;
Zegt, dat haar minnaar waakt en leeft,
Maar in den strijd verwint of sneeft
Voor Vorst en Land en zijn Vriendinne!

De Schildwacht zwijgt. En 't eerste morgenrood
Begon alreeds aan 's Hemels trans te gloren;
Maar 't *Hollandsch* volk, dat korte rust genoot,
Deed nu vereend en luid deez' keerzang hooren:
IJlt vlugge ZEFIRS, die daar zweeft,
Naar alle Meisjes, die wij minnen,
Zegt, dat elk onzer waakt en leeft,
Maar in den strijd verwint of sneeft,
Voor Vorst en Land en die Vriendinnen.

Thans word op nieuw des krijgsmans lied gehoord:
Ligt zal deez' dag mijn moed den vijand blijken;
Helaas! de krijg brengt leed en jam'ren voort;
Doch als ik val naast zoo veel dierb're lijken,
Klieft dan, o ZEPHIRS! snel de lucht,
IJlt naar het meisje, dat ik minne,
En meld haar, dat de laatste zucht,
Die aan mijn boezem is ontvlugt,
Was voor die dierb're zielsvriendinne.

Digitized by Google

MEISJES AARD.

Wijs: *Wel waar of Rozalinde blijft.*

Ik ben een meisje frisch en jong;
En ben, God dank! nog vrij,
Ik haat een treurend' hangend hoofd,
Romanzen zotternij.

Ligt vloeit mij 't bloed; ik min de scherts,
Ik minne zang en dans,
Mijn rijkdom is — een vrolijk hart,
Mijn kroon — een bloemenkrans,

Ik ben als moeder Eva was,
Wat ijdel, ligt van zin,
Nieuwsgierig! ja nieuwsgierigheid,
Gij zijt het die ik min.

Ik vlied ook voor de mannen niet,
Want moeder heeft 't verklaard,
Wij arme meisjes zijn alleen,
Om hunnen wil op aard.

Daarom sluipt in mijn vrolijk hart,
Geen zotte trotschheid in,
Heil mij! dat ik een meisje ben,
Gezond van ziel en zin.

Digitized by Google

DE VROLIJKE BRIEVENPOST.

Wijs: *Ik ben de Snijder Kakkadoe.*

Tik, tak, ik leef gerust en blij,
En zing een vrolijk lied,
Wie meer door 't lot begunstigd zij,
'k Ruil met den Rijksten niet.
Ik rijd door 't land de brieven rond,
En prijs mijn lot met blijden mond,
Al lijde ik vaak door wind en weer,
Ik lijd vergenoegd en vraag niets meer. } (bis)

'k Hoor steeds een' blijden welkomstgroet,
Met *Hollands* ronde taal;
't Zij dat ik ijvrig en met spoed,
De brieven breng of haal.
'k Rijd vroeg en laat, bij dag en nacht,
'k Wordt met verlangen afgewacht,
En schoon ik dagelijks wederkeer,
Nooit ziet men mij te dikwijls weer. } (bis)

Van hen verwijderd, die men mint,
Klopt menig angstig hart;
Mijn komst, met tijding van den vrind,
Verdrijft die boezemsmart.
'k Breng vreugd en zegen, hoop en troost,
Naar noord en zuiden, west en oost,
En wie gescheiden zijn door 't lot,
Geef ik bij droefheid nog genot. } (bis)

Wat wierd er van de maatschappij,
Als ik mijn post verliet?

Digitized by Google

Wat wierd de Koopman zonder mij?
Zijn handel ging te niet.
Wat zat hij vaak in angst en klagt,
Zoo hem mijn hulp geen wissels bragt,
Wat was zijn stand niet bang en naar, } (bis)
Zoo 'k hem niet afhielp van zijn waar. }

'k Zie hoe gij angstig op mij wacht,
En van verlangen brandt,
Ja 'k geef uw' handel klem en kracht,
Gij, kloeke spekulant.
Onzeker was uw ijverig werk,
Bragt ik geen tijding en geen werk,
Gij ziet verlangend naar mij uit, } (bis)
Eer gij met moed een' handel sluit. }

Wat menschen help ik uit den droom,
Wier wensch mijn komst voldoet,
'k Meld d' een den dood van neef en oom,
Van wien hij erven moet.
'k Breng d' ander 't jawoord van zijn lief.
Dien weder 't Eerkruis door een brief.
'k Maak velen magtig rijk en groot, } (bis)
En red bedrukten uit den nood, }

Couranten breng ik ook al meê,
Veel zaken van gewigt,
Het nieuw van oorlog of van vreê:
En 't Modes laatst berigt,
'k Bezit onvatbaar voor verraad,
't Geheim van Burger, Vorst en Staat;
Wat nooit een ander wordt ontvouwd, } (bis)
Is aan mijn zorgen toebetrouwd. }

Digitized by Google

Ja, ieder ambacht heeft zijn kruis;
  Maar veel is 't mijne waard.
Ik ruil mijn klapzweep en mijn buis,
  Voor Mirte, Kroon noch zwaard.
Ik steek den horen vrolijk op;
Ik zet mijn paardje in galop,
'k Stoor mij aan wind of koude niet,
Tik! tak! en zing mijn vreugdelied. } (bis

DRINKLIED
OP DE
BRIEVENPOST.

Op eene vrolijke wijs.

Klinkt en drinkt! vrienden drinkt!
  Zeker voor de braven
    Geeft de wingert wijn:
  Laat bij ons dan laven!
    Laat ons vrolijk zijn!
Vrienden, klinkt! vrienden drinkt!
Klinkt en drinkt, en zegt daarneven
Dat de Brievenpost lang leve! } (bis)

Klinkt en drinkt! vrienden drinkt!
  Laat ons deugdzaam wezen,
    Rein en goed van hart!
  Elke wond genezen,
    Troosten elke smart!
Vriënden klinkt! vrienden drinkt!

Digitized by Google

Klinkt en drinkt en zegt daarneven; } (bis)
Dat de Brievenpost lang leve!

Klinkt en drinkt! vrienden drinkt!
Veel is ons gegeven!
Menig zoet genot
Kruidt ons 't lieve leven,
Menig gift van God!
Vrienden klinkt! vrienden drinkt!
Klink, en drinkt, en zegt daarneven: } (bis)
Dat de Brievenpost blijft leven.

TEVREDENHEID.

Op eene bekende Zangwijze.

'k Laat andren morrend klagen,
Wijl 't lot niet meer hun biedt,
Elk moet zijn pakje dragen,
Deels vreugde, deels verdriet;
Maar wat ook wordt gegeven,
Hij ondervindt altijd,
't Genot van 't aardsche leven,
Juicht bij Tevredenheid.

Men mogt den man benijden;
Hij leeft in overvloed,
Ook hij heeft vaak te strijden
Met ramp en tegenspoed;

Naar rijkdom slechts te streven,
Heeft menig een misleid,
Daar slechts de vreugd van 't leven
Heerscht bij Tevredenheid.

'k Lach dus wat met de grillen,
Van menigeen, misnoegd,
Nog meer zoudt hebben willen,
Dan hen wordt toegevoegd;
Staat in ons hart beschreven,
Waar, waar 't geluk ons leidt,
Door heel ons aardsche leven,
Heerscht bij Tevredenheid.

VOLKSLIED.

Op eene Vaderlandsche wijs,

Voor 't Oranje, voor de vrijheid,
Voor 't herkregen *Vaderland*,
Nemen Rottes Burgerscharen,
Vrij de bekers in de hand. *(bis)*

Zie de maasstroom kalmend golven,
Hoort hem ruischen, vrij en blij,
't oude sieraad van uw bolwerk,
Zet de stad weer luister bij. *(bis)*

Grijpt de lont en lost uw stukken,
't Is voor geen NAPOLEON;
Maar voor onze Vorst en vadren,
Brult en buldert het Kanon. *(bis)*

Digitized by Google

Burgervadren, Burgerscharen,
Juicht om 't geen uw oog thans ziet,
't Blij hoezee weergalmt de toonen
Van het oud Wilhelmuslied. (*bis*)

DE ROOS
EN HET
VERGEET MIJ NIET.

Nieuwe zangwijze.

Bijna verscholen onder 't riet,
Staat eenzaam een vergeet mij niet,
Schier voor elks oog bedekt; (*bis*)
Niet ver van daar op 't bloembed praalt,
Een roos, door 't zonnelicht bestraald,
Die aller oogen trekt. (*bis*)

Zie, sprak het roosje, heerlijk schoon
Prijk ik als Flora's lust en kroon,
Door elk schier aangebeên; (*bis*)
Maar gij kruipt in de schaduw voort,
En staat daar aan deez' waterboord,
Naauw merkbaar, gansch alleen. (*bis*)

Zijt gij door geur en kleur en pracht,
Als bloemen-koningin geacht; —
Hernam 't vergeet mij niet, (*bis*)
Weet, dat, wie van den steel u breekt,
Daar gij hem pijnlijk wondt en steekt,
U toch met weerzin vliedt. (*bis*)

Digitized by Google

OPWEKKING TOT VREUGDE.

Wijze: *Alle mooije meisjes komen in den Hemel!*

Zouden we ons met zorgen kwellen,
  Ons verdiepen in de smart?
Nooit de vreugde vergezellen,
  Zoo verkwikkend voor het hart?
Zou in ons de droefheid wonen,
  Met haar aklig weegeklag,
Dat de galm der vreugdetoonen
  Niets op onze smart vermag?

Neen! de vreugde siere ons leven;
  Dringe door tot in het hart;
Blijve steeds ons pad omzweven,
  Vrij van 't somber beeld der smart.
Zij giete in de wond haar' balsem,
  O zoo zacht voor ons gevoel!
En ontrukk' der smart heur alsem,
  Blijv' voor ons het schoonste doel!

Waarom zouden wij ook weenen
  En ons niet der vreugde biên?
O! ons leven vliedt ras henen;
  Laat ons haar dan nimmer vliên,
Daar de smart den geest verdonkert,
  De aarde hult in neveldamp,
Waar de lichtstraal nimmer flonkert
  Bij een nacht van rouw en ramp.

Vreugde! heilzon voor de menschen,
  Straal gij glansrijk op ons neer!

Digitized by Google

Schenk ons wat wij edels wenschen,
  Kom tot ons, uit hooger sfeer!
Gij verkwikt ons door uw' stralen,
  En stort blijdschap in 't gemoed:
Kom dan spoedig nederdalen
  Want gij zijt der menschheid goed.

ROOKERSLIED.

Wijze: *'k Laat and'ren morrend klagen.*

Gelukkig, wie, na 't zwoegen
  En d' arbeid van den dag,
De rust, in d' arm der liefde,
  Des avonds smaken mag.
Gezegend, wie, na 't slaven
  Om nooddruft voor 't gezin,
Verpoozing vindt in 't Eden
  Der reine Huw'lijksmin.

Maar die het heil nog derven
  Van liefje of gade en kroost,
Die vinden na al 't zwoegen,
  In 't Goudsche pijpje troost;
Dan vangt het smaaklijk dampen
  Van 't echt der kruiden aan;
En aller stem rijst vrolijk:
  „Lof zij d' *Amerikaan!*"

Dat geest verheld'rend smoken,
  Van 't geuren-spreidend kruid,

Streelt ons geloofde zinnen —
Jaagt zorg den boezem uit;
't Verdrijft der toekomst neev'len;
Wekt nieuwen lust en moed,
En geeft aan 's lijdens beker,
Een zachten geur en gloed.

Zijn' naam zij lof en eere!
(Wat *Franschman* 't ook veracht,)
Die 't eerst dat heulkruid plantte,
En die 't in *Neerland* bragt:
Hij schonk den nijv'ren zegen,
En bloei der Koopvaardij,
En zette 't bloed der druiven
Een wierook-offer bij.

Komt, Broeders! stopt uw pijpen,
Blaast wolkjes onverlet;
Laat kugchen teed're sufjes
En jonkers van 't salet;
Maar leêgen we eerst ons glaasje
En zingt mij juichend na:
Lang bloeije onze vriendschap!
Hoezee! Victoria!

ARIA
UIT DE SMIRNASCHE KOOPMAN.

Bekende zangwijze.

Wat is het schoon weldadigheid te plegen;
Ellendigen t' ontslaan van pijn;

Digitized by Google

Wat smaken w' een onschatb'ren zegen,
    Als w' and'ren doen gelukkig zijn.
    Een brave daad, volvoerd met vreugd,
    Schenkt ons het grootste ziels-geneugt.

't Geluk geeft mij mijnen DORVAL weder,
    En hem den besten boezemvriend,
De Turk bemint den Christen teeder,
    Als hen de deugd aan één verbindt,
    Een brave daad, enz.

d' Erkent'nis zien w' in alle Landen wonen;
    Bij Wilden zelfs wordt zij geacht,
Wat heil ook ik deez' dag mogt toonen,
    Dat HASSAN ook zijn' plicht betracht,
    Een brave daad, enz.

Alleen als Gade in HASSANS arm te leven,
    De vriend, die hem verlost' uit smart.
Een zielsbeminde weer te geven,
    Is de eelste wellust voor mijn hart,
    Een brave daad, enz.

Zijt gij alleen uit éénen stam geboren,
    Heeft uw één vader niet geteeld?
O mensch wil dan menschlievend wezen,
    Dit is 't wat u natuur beveelt,
    Een brave daad, volvoerd met vreugd;
    Schenkt ons het grootste ziels-geneugt.

Digitized by Google

ARIA.

Wijs: *Verblijd door u, verblijd door mij.*

Wat zou toch wel ons leven zijn!
Het was om te besterven,
Als wij de vrouwtjes en den wijn,
Te zamen moesten derven.
Hoe ik de vroomheid ook bemin,
Ik haat het kloosterleven,
Want dit gedoogt geen vrouwen min.
Wel 't is om van te beven.

Misschien wordt daar een goed glas wijn
Met ruime teug geschonken,
Maar kan dit zoo genoeglijk zijn,
Als met de vrouw gedronken?
Neen dan nog liever Muzelman,
Dan tot de monnikorde!
Hij kan, die 't kloosterleven kiest,
Met ons geen maatjes worden.

Maar heeft een Turk het dan zoo goed?
't Is waar, zij mogen vrouwen,
Wel twee, drie, vier of meerder stoet,
Naar hun believen trouwen;
Maar neen! ach neen! de lieve wijn
Moet hij dan toch verachten,
Dus Turk wil 'k dan ook niet zijn.
Ik zou van dorst versmachten.

Slechts ééne vrouw, dit is genoeg,
Want ik wensch lang te leven.

Digitized by Google

Zeg, zoo veel vrouwen zijn te vroeg
Aan mij den nekslag geven.
En dan mijn glaasje op zijn tijd,
Door hare hand geschonken,
Maar toch vooral met matigheid,
En op haar heil gedronken.

DE SCHOOLMEESTER.

Op eene bekende Zangwijze.

Jongens! komt en let nu wel,
Dat men 't A. B. C. goed spel,
Past toch op en maakt geen grappen,
Of er zwaaijen aanstonds klappen,
Maakt toch zoo geen Duivels leven,
Of k' leer voor de plak u beven,
Jongens! komt en let nu wel,
Dat men 't A. B. C. goed spel.

Niet zoo! och neen! niet zoo! och neen!
Zoo ja! zoo gaat het taam'lijk wel,
Gij behoeft mij niet t' ontwijken,
'k Laat de stok u nog maar kijken,
Maar lacht gij wat met mijn praten,
'k Zal het er dan niet bij laten,
Dan zal 't raak zijn op uw vel,
Bravo jongens! zoo gaat 't vlug.

B a b! bab! b e b. beb. ba. be. bi. bo. bu;
Ra. re. ri. ro. ru. Jongens spel dit nu,

Digitized by Google

Ab. ab. Eh eh. Ih ih. Ab. ab. ba ba.
be be. bi bi. bu bu.
Bab. bab. beb. beb. ba. be. bi. bo. bu.
Ra. re. ri. ro. ru. Jongens spel dit nu.

Ach hoe lastig valt mij 't niet.
Dat eeuwig eenerlei,
Liever liep ik achter vee,
Dan was ik s' winters vrij.
't Is gedurig niets dan spellen,
Zingende Sijlabes tellen,
Pennen punten, schrappen zetten,
En op elken misstap letten;
Neen, ik hou het nimmer vol,
Want mijn kop raakt schier op hol.

DE MORGEN.

Wijs: *Lizette lag te droomen.*

Hoe heerlijk rijst de morgen,
Van dezen lentedag,
Na rust van zwoegend zorgen,
Zoo schoon men immer zag;
De groene grasscheut rijk belaân,
Met melk voor 't vee, geeft hopend aan
Den nijv'ren landman rust;
En vreugd, en vlijt en lust;
De lieve, lieve morgen,
Stelt reeds zijn hart gerust. } bis

Digitized by Google

INHOUD

VAN HET EERSTE STUKJE.

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK.

TWEEDE STUKJE.

Rotterdam,
J. B. ULRICH.
1837.

Digitized by Google

GLAZEN-JAGT LIED.

Wijs: *Zeer subiet, subiet, enz.*

Klop klop klop klop klop klop klop,
Buurman 't is vier uren!
Klop klop klop klop klop klop klop
Zeg Buurman sta je op.
Ik kan mij waarlijk niet begrijpen,
Ik klop toch frisch uit al mijn magt,
Dat een Mensch zoo lang kan slapen,
Die nog uit moet met het jagt;
Maar 'k zal nog er eens kloppen, 't is mij zoo gezeid,
't Jagt mogt hen ontsnappen, 't is warelijk reeds tijd.
Klop klop klop klop klop klop klop.
Buurman 't is vier uren,
Klop klop klop klop klop klop klop
Zeg Buurman sta je op.

DE MAN.

Klop klop klop klop klop klop klop,
Ja waker! ik kom bij je,
Klop klop klop klop klop klop klop
Ja waker ik sta op.
Vrouw ik hoor de waker razen;
Spring eens schielijk uit het bed,
Ziet eens even door de glazen,
Dat gij toch geen tijd verlet,
Geeft den man een borrel en dan met een zijn geld,
Want op een borrel zijn de wakers wel gesteld.
Klop klop klop klop klop klop klop,
Ja waker! ik kom bij je.
Klop klop klop klop klop klop klop
Ja waker ik sta op.

Digitized by Google

DE VROUW EN DE WAKER.

Klop klop klop klop klop klop klop,
Ja waker! ik kom bij je,
Klop klop klop klop klop klop klop
Ja waker! ik ben op.
Goede morgen! vrouw VAN BUREN,
O! wat is 't bekoorlijk weêr,
Zou dit van daag plantijd zoo duren,
Dan verlangen wij niets meer;
Hier is een borrel, drinkt eens met pleizier;
Maar zeg mij de waarheid, is 't waarlijk reeds vier.
Ja Jufvrouw! ja, ja Jufvrouw! ja,
Het is reeds vier geslagen,
Ja Jufvrouw! ja, ja Jufvrouw! ja,
Zoo waar als ik hier sta.

MAN EN VROUW.

Man! sta op, sta op, sta op,
Het is reeds vier geslagen,
Man! sta op, sta op, sta op,
Het uurtje rijst ten top.
Laat ons toch geen tijd verliezen
Vrouw lief! ik sta reeds bereid
Om de weg naar 't jagt te kiezen;
Daar de Jagtvoogd ons verbeid;
Kom laat ons wandelen vol vreugde naar het jagt
Daar het Gezelschap vol liefde naar ons wacht.
Man! sta op, sta op, sta op,
Het is reeds vier geslagen,
Man sta op, sta op, sta op,
Het uurtje rijst ten top;

Digitized by Google

Nu naar 't jagt, nu naar 't jagt,
Met vreugde en genoegen,
Nu naar 't jagt, nu naar 't jagt,
Daar ons Gezelschap wagt;
Goede Morgen! Jagtgenooten!
Smaak van daag een reine vreugd,
Vreugd die immer werd genoten,
Smaak, al wat uw hart verheugt;
Dat nu een elk, dat dient tot ons vermaak
Steeds houd in waarde! dat is van daag ons zaak.
Nu naar 't jagt, nu naar 't jagt,
Met vreugde en genoegen,
Nu naar 't jagt, nu naar 't jagt,
Daar ons Gezelschap wagt.

Nu op reis, op reis, op reis,
Met vreugde en genoegen,
Nu op reis, op reis, op reis,
Op eene vrolijke wijs.
Te *Overschie* daar krijgen wij bollen,
Dan door *Delleft* naar den *Haag*,
In het *Bosch* daar zullen wij rollen,
Dat geen mensch zijn geld beklaag',
's Middags zullen wij rijden,
Met wagens naar het strand
Dan rollen wij door de *Duinen*
Als knikkers door het zand,
Nu op reis, op reis, op reis,
Met vreugde en genoegen,
Nu op reis, op reis, op reis,
Op eene vrolijke wijs.

Digitized by Google

HET METALEN EEREKRUIS.

Wijs: *Wien Neêrlands bloed.* enz.

Hoezee! het *Neêrlandsch* zwaard verwon
Het zuidelijk gebroed;
En weêr herrees de gloriezon
Van onzer vad'ren moed,
Onz' vaan rolde op hun grondgebied
Haar banen wapp'rend voort,
En zonk voor 't muit'ren leger niet,
Daar *moed* en *trouw* haar schoort! *(bis)*

Hoezee! ons dapper krijg'renheer
Heeft aan Euroop' getoond
Dat eensgezindheid, trouw en eer,
Oud-Neêrland steeds bewoont;
Dat oproer, meineed en verraad
In 't zuiden t' huis behoort;
Maar 't hart voor Land en Koning slaat,
Waar *moed* en *trouwe* gloort. *(bis)*

Hoezee! 't geschut van 't Belgisch rot;
Vermand door 't krijgsmans staal,
Versiert ons volk, den Belg ten spot,
In 't *Eerkruis van Metaal!*
De Schutter vocht voor 't Vaderland,
Voor Willem van Nassau!
En hij ontving uit 's Konings hand,
Het Kruis, voor *moed* en *trouw*. *(bis)*

Lang prijk' op 't Schutterlijk gewaad,
Dat teeken van den strijd;
Het Glorie-Kruis voor *Neêrlands* staat,
Aan Dapperheid gewijd;

Digitized by Google

Het blink' ook op des Zeemans borst,
Ten spijt van 't vreemd gespuis!
't Is een geschenk van onzen Vorst,
Het schoon Metalen Kruis! (*bis*)

Hoezee! het *Neêrlandsch* zwaard verwon
Het zuidelijk gebroed;
En weer herrees de gloriezon
Van onzer Vad'ren moed;
Onz' vaan rolde op hun grondgebied,
Haar banen wapp'rend voort,
En zonk voor 't muit'ren leger niet,
Daar *moed* en *trouw* haar schoort! (*bis*)

VREUGDE EN VRIENDSCHAP.

Nieuwe zangwijze.

Op een schoonen zomer avond,
Mild bedaauwd door balsemgeur,
Zaten w' in ons vreedzaam hutje,
Toen geklopt werd aan de deur.
Klop. (9 maal)

Zeg, wie klopt zoo laat daar buiten?
Opent! roept men, toeft niet lang,
Wilt de lieve Vreugd niet weren,
Die u uitlokt tot gezang.
La (9 maal)

Vreugde! gij zijt waard te roemen,
Doch verschijnt gij gandsch alleen,

Digitized by Google

Dan bekoord gij slechts de dwazen,
Ga, o ga! dan spoedig heen.
Ga (9 maal)

'k Ben niet gandsch alleen, mijn vrienden!
Vriendschap, steeds mijn gezellin,
Is m' ook heden trouw gebleven,
Treedt met mij uw woning in.
Ja (9 maal)

Zweeft de Vriendschap aan u zijde,
Die ons tegen 't leed beschut,
Die 't geluk ten top doet rijzen,
Zijt dan welkom in de hut.
Ja (9 maal)

Hupp'lend treden zij nu binnen,
Vreugde en Vriendschap, zonder dwang,
Plaatsen in de stulp zich neder,
Onder vrolijk feestgezang.

AFSCHEIDSLIED.

Wijs: *Op Jagers van* VAN DAM! *naar 't veld.*

A

Zoo gaat gij dan voor altijd heen (vaar wel) 3 maal

B

Ja 'k ga van hier, leef wel te vreen (vaar wel) 3 maal

A EN B

Wat ook op aard uw lot dan zij,
Vergeet mij niet, maar denk aan mij.
Vaar wel (8 maal)

A

Vertrek vrij naar een ander land (vaar wel) 3 maal

Digitized by Google

B (3 maal

Toch houdt mijn Vriendschap eeuwig stand (vaar wel)

A EN B

Dat niets de schoone band verslind',
Die onze harten zamenbindt.
Vaar wel. (8 maal)

A

Ligt keert gij eenmaal tot ons weer (vaar wel) 3 maal

B

Dan storten wij geen tranen meer (vaar wel) 3 maal

A EN B

Dan zingen wij weêr blij te moe,
Elkâar het vrolijk welkom toe.
Vaar wel (8 maal)

ZANGLUST EN VRIENDSCHAP.

Op eene bekende Zangwijze.

Vrienden! in deez' kring vergaderd,
Deez' Kring vergaderd,
Door het zelfde doel geleid,
Doel geleid;
Thans is weer het uur genaderd
't Uur genaderd,
Aan de Zanglust toegewijd,
Toegewijd.
't Uur waarin w' als eensgezinden,
Door de Zanglust aangevuurd,
Ons door één belang verbinden,
Vriendschap aller hart bestuurt.

Digitized by Google

GLAZEN-JAGT LIED.

Nieuwe zangwijze.

Thans blinkt de dag van ons verlangen,
In 't heerlijk purper morgenkleed.
Thans zullen wij zingen, dansen en springen,
Want het jagt ligt reeds gereed.
Ja ja ja ja ja ja ja.

Kom nu met vreugd aan boord gesprongen,
Wijl men in Vriendschap zamenkwam,
En nu in eere, ons geld gaan verteeren,
Maar eerst salu aan *Rotterdam!*
Dag dag dag dag dag dag dag.

Dit immers zijn ons reinste wenschen,
Wat slechts tot Vreê en Vriendschap behoort,
Steeds te vermeêren en te braveren,
En dat de vreugde ons hart bekoort.
Ja ja ja ja ja ja ja.

Rold zoo ons Scheepje in vreugde henen,
Wag'lend door het schienat getorst,
Wie smaakt dan vrijer vrolijker en blijer
Het ware leven als een Vorst.
Wij wij wij wij wij wij wij.

En zoo aan 's Graven-oord genaderd,
Voert ons de vreugde Boschwaarts in,
Hier d' oude eiken, geven wij blijken
Van reine vreugd, vereend van zin.
Ja ja ja ja ja ja ja.

Digitized by Google

GLAZEN-JAGT LIED.

Door ZANGLUST EN VRIENDSCHAP
En Orde en Deugd,
Volbrengen wij dit reisje
Gewijd aan de vreugd;
Wij varen naar *Leiden*,
En rijden naar 't strand;
En dansen en zingen,
En juichen en springen,
En loopen en vliegen,
En rollen door 't zand,
En juichen aan 't strand,
Aan 't strand, aan 't strand,
En juichen aan 't strand.

ARIA'S
UIT DE
VAMPIER.
ZANGSPEL.

Koor der Drinkenden.

Makkers, laat ons vrolijk drinken,
Kost'lijk is de wijn;
Zie de zon in 't westen zinken,
Laat ons vlijtig zijn;
Vóór de dag ten einde spoedt,
Doen w' ons nog eerst regt te goed,
Welaan! frisch gedronken!

Digitized by Google

Koor der Dansenden.

Hoort de schalmeijen
Langs deze reijen,
Vrolijker klinken de baan op en neêr!
Spoedt u tot dansen!
Strengelt de kransen,
Minn'lijke meisjes met blikjes zoo teêr!

Weg alle zorgen!
Daar nu tot morgen
Vreugde u toelacht, gevaar zich niet meldt;
Woeker met d' uren
Zóó lang zij duren,
Want uwe jeugd is zoo ras u ontsneld.

Wordt gij eens ouder,
Strammer en kouder,
Buigt u het leven vol zorgen eens neêr;
Maagden en knapen,
Vreugde te rapen
Vindt gij, als heden, helaas dan niet meer.

Rap op de kooten,
Horten noch stooten;
Rust'loos gezwaaid en gezwierd in den kring;
Vrijder en blijder,
Digter en wijder,
Nu buiten dan binnen den dansenden ring!

Koor der Drinkenden.

Blijv' de jeugd in 't dansen zwoegen,
Of ze eerst nog begon;

Digitized by Google

Ook het drinken baart genoegen;
Hier in de avondzon.
Als wij te oud voor 't dansen zijn;
Doen ook deze bekers wijn
Ons met alles draaijen!

Koor.

Ha dat heet eerst vrolijk zijn!
Alles danst en drinkt den wijn,
Alles juicht en tiereliert,
Alles woelt en alles zwiert;
Alles barst in jubel uit:
Leev' dan vrolijk speel de fluit.

ROMANCE. (EMMY.)

Zie moeder, ginds den bleeken man
Met doffen, dooden blik; —
Kind, zie den bleeken man niet aan,
't Is anders ras met u gedaan,
Ontvlied hem toch vol schrik;
Reeds menig meisje, dat niet vliên
Maar hem te diep in 't oog wou zien,
Moest dit met wreede kwalen
En met hun bloed betalen.
Want, stil en angstig zeg ik 't hier,
De bleeke man is een Vampier;
Behoed' God arm en rijken
Te worden zijns gelijken.

Koor.

Want stil en angstig zeg ik 't hier,
De bleeke man is een Vampier;

Digitized by Google

Behoed' God arm en rijken
Te worden zijns gelijken.

Wat heeft de bleeke man gedaan?
Ik beef van zijn gezigt!
Kind, zie den bleeken man niet aan;
Veel snoods heeft reeds die man misdaan;
Dies trof hem 't strafgerigt,
En schoon verscheiden sedert lang,
Is 't in het graf hem naar en bang,
En moet hij na zijn sterven
Als levend lijk nog zwerven;
Want, stil en angstig zeg ik 't hier,
De bleeke man is een Vampier;
Behoed' God arm en rijken
Te worden zijns gelijken.

Koor.

Want, stil en angstig zeg ik 't hier;
De bleeke man is een Vampier;
Behoed' God arm en rijken
Te worden zijns gelijken.

'k Voel deernis met den bleeken man:
Hoe droevig is zijn blik!
Kind, zie den bleeken man niet aan;
't Is anders ras met u gedaan,
Ontvlied hem toch vol schrik;

Digitized by Google

Hij waart om huis en hof nu rond,
Of hij er 't schoonste meisje vond;
  Heeft hij haar dan bedrogen,
  Zoo wordt zij uitgezogen;
Want, stil en angstig zeg ik 't hier,
De bleeke man is een Vampier;
  Behoed' God arm en rijken
  Te worden zijns gelijken.

Koor.

Want, stil en angstig zeg ik 't hier, enz.

Hij lacht mij toe, de bleeke man,
    Verschrik'lijk wordt zijn blik, —
Kind, ziet gij hem nog altijd aan,
Wee onzer! 't is met u gedaan!
    Ontvlied hem ras met schrik;
Ach! griefde reeds uw argloos hart
Zijn eerste blik met wrange smart,
  Kan dit uw zorg niet wekken,
  Zal hij in 't net u trekken;
Want, stil en angstig zeg ik 't hier;
De bleeke man is een Vampier;
  Behoed' God arm en rijken
  Te worden zijns gelijken.

Koor.

Want, stil en angstig zeg ik 't hier, enz.

Digitized by Google

Het meisje volgt den bleeken man,
Gelokt door zijnen blik;
Laat door haar moeder zich niet rân,
En ras is het met haar gedaan,
Zij viel in zijnen strik;
Zij werd het offer zijner lust
In 't slurpen van haar bloed gebluscht —
Des zuigers bloed'ge wonden!
Zijn aan haar lijk gevonden. —
Nu blaakt zij ook in 't helsche vier,
Waart rond als vrees'lijke Vampier;
Behoed' God arm en rijken
Te worden haars gelijken.

Koor.

Nu blaakt zij ook in 't helsche vier,
Waart rond als vreeslijke Vampier;
Behoed God arm en rijken
Te worden zijns gelijken.

QUARTET, *later* QUINTET.

In 't najaar moet men drinken!
Dat is de regte tijd;
Dan rijpt de druif, dan smaakt de wijn,
Dan kan men drinkend vrolijk zijn,
In 't najaar moet men drinken!

Des winters moet men drinken!
Des winters is het koud!

Digitized by Google

De wijn verwarmt ons dan het bloed,
Dan smaakt het druivensap ons goed;
Des winters moet men drinken!

Des zomers moet men drinken!
Des zomers is het heet,
Het druivensap koelt dan ons 't bloed
En daarbij smaakt de wijn zoo goed;
Des zomers moet men drinken!

In 't voorjaar moet men drinken!
Dan is het heet noch koud,
Dan tintelt eerst de wijn door 't bloed
En smaakt ons dan eerst dubbel goed;
In 't voorjaar moet men drinken.

QUINTET *met* KOOR.

Ha! dat heet eerst vrolijk zijn!
Alles drinkt den eed'len wijn!
Alles barst in blijdschap uit:
Leev' en speel maar op de fluit.

A R I A.

Wat getier! Het moet verbazen
Waar men vrolijk is vereend.
Men wordt doof van al dat razen;
Is het gekheid? of gemeend?
Lagchen, schertsen, schelden, kwaken,
Alles hoort men hier te zaam.
Zoekt ge ons allen dol te maken?
Vrouw! zwijg toch in vredesnaam!

Digitized by Google

GLAZEN-JAGT LIED.

Hoe lieflijk rolt ons Scheepje thans,
En zachtjes door het water,
De kiel die klieft de golfjes door,
En maakt een zacht geklater;
En wij, wij zingen met vermaak,
En wij, wij zingen met vermaak,
Ja met vermaak, ja met vermaak.

Zoo dra als wij genaderd zijn,
Aan *Delleft's* grijze muren,
Dan doet een romer goede wijn,
Ons op de vreugde turen;
Dan schenken wij eens vrolijk in,
En drinken eens verheugd van zin,
Verheugd van zin, verheugd van zin.

Waar kunnen wij beter vrolijk zijn,
Dan aan ons vrouwtjes zijde,
En naast ons mannen kunnen wij,
Ons eens opregt verblijden;
Wij minnen u ook in de vreugd,
En naast u is ons hart verheugd,
Ja in de vreugd, ja in de vreugd.

Dat dan deez' dag zoo henen roll',
Doorweven met genoegen,
Dan klopt van vreugd ons vrouwtjes hart,
Daar wij van vreugde zwoegen,
Ziedaar een kus uit reine min,
Wij zijn uw vriend, wij u vriendin,
Met éene zin, met éene zin.

Digitized by Google

ARIA UIT DE VAMPIER.

(Zangspel.)

SUZE.

Eind'lijk, oude, vond ik u.

TOM BLUNT.

Suze, ja hier ben ik nu.

SUZE.

'k Zocht u lang reeds overal,
Doch heb nergens u gevonden,
Knorrend liep ik door het dal,
Heer vergeef mij toch de zonden,
Hier bij uwe kroeg-gezellen
Tref ik in het eind' u dan,
O! gij eervergeten man,
'k Heb met u al wat te stellen!

TOM BLUNT.

Wees niet kribb'lig; lieve vrouw;
Ach! ik ben als goud zoo trouw.

JAMES GODSHILL, RICHARD SCHROP, ROBERT GREEN.

Vrouw! de mond niet zuur gezet,
Heden is er bij ons pret.

SUZE.

Zwijg, eer mij de gal uitbreekt,
Of 'k zal eens u doopseel ligten,
Van wat schoons g' al kond verrigten
Wat gij zijt, wat in u steekt.

(Zeer snel voortvarende.)

Digitized by Google

Robert Green, zoo hoor het dan,
Gij staat, als getrouwde man,
Wel bekend door 't gansche land,
Als een veel te logge kwant,
Die nog kijkt naar and're vrouwen,
En van spel en wijn blijft houën,
Gij Tom, zijt een oude gek,
Dronkaard, speler, lekkerbek,
Die geheele nachten, dagen,
Zit in woeste drinkgelagen!
Schrop hoeft niet voor u te wijken;
U James Godshill, schort het hier.

(Wijst met den vinger op haar voorhoofd.)

En, om 't vonnis kort te strijken,
Geen van allen deugd geen zier!

TOM BLUNT.

Lieve Suze, geen krakeel,
Drinken kan ik nooit te veel.

JAMES GODSHILL, RICHARD SCHROP, ROBERT GREEN.

Ja, wij willen niets meer hooren.

SUZE.

En, wie zou m' in 't praten stooren!

JAMES GODSHILL, RICHARD SCHROP, ROBERT GREEN.

Zwijgen zult gij?

SUZE.

Neen! neen! neen!
'k Schreeuw u eer, door merg en been!

JAMES GODSHILL, RICHARD SCHROP.

Vrouwtje, staak uw dolle reên.

Digitized by Google

SUZE.

Neen! neen! neen! neen! neen! neen! neen!
Neen! neen! neen! ik wil niet zwijgen,
Nu zult g' eerst een staaltje krijgen,
Hoe ik spreken kan en wil!
Kan mijn taal u toornig maken,
Wel, voor zulke 'rare snaken,
Vang 'k weêr aan, uit pure gril.

(Nog veel sneller dan te voren.)

Robert Green, zoo hoor het dan,
Gij staat, als getrouwde man,
Wel bekend door 't gansche land
Als een veel te losse kwant,
Die nog kijkt naar and're vrouwen
En van spel en wijn blijft houen.
Gij, Tom, zijt een oude gek,
Dronkaard, speler, lekkerbek,
Die bij nachten en bij dagen
Zit in woeste drinkgelagen!
Schrop hoeft voor u niet te wijken;
U James Godshill schort het hier.

(Wijst met den vinger op haar voorhoofd.)

En, om 't vonnis kort te strijken,
Geen van allen deugt geen zier!

JAMES GODSHILL, RICHARD SCHROP, ROBERT GREEN.

Is zij dan gansch buiten zinnen?
Buurman, zeg, wat te beginnen?

TOM BLUNT.

Stoor u niet aan haar gebrom,
Wordt het t' erg zoo lacht er om.

Digitized by Google

ALLE VIER.

(Lagchen haar luidkeels uit.)

TOM BLUNT.

Ze is toch een regt aardig wijf,
Drinken we eens op haar gekijf!

ALLEN.

Ja, het geeft ons tijdverdrijf!

DE DEUGD.

Wijs: *Alles, alles, op deez' aarde*,

O! wie zou de Deugd niet minnen,
Hier beneden 't hoogste goed.
Ja zij stort met milde stroomen
Reine wellust in 't gemoed. (*bis*)
Zonder haar toch was deez' aarde,
Slechts een dorre zandwoestijn,
Koor { Met haar kan zij, welk een zegen,
Voor den mensch een Eden zijn.

Even als de gloed der zonnen,
Die met elken morgenstond
Heel natuur verkwikt, en koestert,
Spreidt zij vreugd' en heil in 't rond, (*bis*)
Laat dus lieve speelgenoten,
Nooit' misleid door valschen schijn,
Koor { Welk een lot ons wordt beschoren,
Steeds de Deugd ons heilig zijn.

Digitized by Google

HARTOG'S TERUGKOMST.

Nieuwe Muzykwijze.

Vrede riep men door de straten,
  Vrede klonk het overal,
Elk van vreugde uitgelaten,
  Deelde in 't blijde vreugdgeschal, (bis)
Maar bij al die luide toonen,
  Werd door HARTOG slechts getreurd,
Den geachtsten zijner zonen,
  Had het lot hem wreed ontscheurd.

Ach! hij kon de hoop niet voeden,
  Op een blijde wederkeer,
Wijl 't berigt zijn hart deed bloeijen,
  't Krijgsvuur velde uw zoon ter neêr, (bis)
Hij alleen moet hoop'loos zwijgen,
  Hij alleen vind nergens troost,
Daar elk een de hoop voelt stijgen,
  Op het weêrzien van hun kroost.

Eind'lijk rijst die dag der dagen,
  Vreugdvol wachte men dien af,
Die aan Ouders, Vriend en, Maagden,
  Den geliefden wedergaf, (bis)
HARTOG kon slechts treurig schreijen,
  Overmandt door zijn gevoel,
Bij 't gedrang dier bonte reijen,
  En 't luidklinkend feest gewoel.

Doch wat ziet hij! — naar zijn woning
  IJlt een blijde vreugde schaar,
Wat toch wil die geestvertooning,

Digitized by Google

En die blijde volksdrift daar! (*bis*)
Jub'lend vliegt een Krijgsman nader,
Hij dringd juichend tot hem door,
En zijn roepstem: »Vader! Vader!"
Klinkt hem onverwagt in 't oor.

Met een toom'loos ziels verrukken,
Kan hij nu aan 't ouderhart,
Weer den braven jong'ling drukken;
En geleenigd is zijn smart. (*bis*)
Nu de glazen frisch geklonken,
Ter eere van dien besten zoon,
Juicht nu HARTOG, vreugde dronken,
Stijgt uw lof voor 's hemels troon.

DE KAARTLEGSTER.

Wijs: *Schilder 'k wil mij zelven zien.*

Vrienden! 'k ga weêr aan den gang,
Met het kaarten leggen,
Komt bij mij, en weest niet bang,
'k Zal uw alles zeggen,
Ik voorspel uw veel genot
En vooral uw deel en lot,
Wilt mij maar vertrouwen, } *bis*
'k Zal alles u ontvouwen. }

Nu de Kaarten door elkâar;
En dan weder leggen,
Ziet eens welk een vreugde daar;
Ik zal het uw zeggen,

Digitized by Google

O! gij krijgt een doode wis;
En een groote erfenis;
Geld met groote hopen,
Alles kunt gij kopen. } *bis*

Ziet een heer aan deze kant,
Welke schoone zaken,
En een vrouw nu aan zijn hand,
'k Zal 't uw kenbaar maken.
Gij wordt magtig, groot en rijk;
En doet een goed Huwelijk,
'k Zal alles uw ontvouwen,
Gij wordt een Mevrouwe. } *bis*

Ja. gij schaft ook rijtuig aan,
Ieder staat te kijken,
Gij hoeft niet te voet te gaan,
Dat zal u wel lijken,
Koetsier en Knecht en leverij,
Dat maakt beiden u zeer blij,
En ook vele meiden,
Dat zal uw verblijden. } *bis*

Wel wat krijgt gij veel geluk,
Alles stroomt u tegen,
Met uw Huwelijk geen druk,
Maar een ruime zegen;
't Eerste jaar een frissche zoon,
Dan een dochter zij uw loon,
Dat kan ik uw zeggen,
Uit het Kaartenleggen. } *bis*

U. . . . . , V.

Digitized by Google

GLAZEN-JAGT LIED.

Wijs: *Vivat! triomf! de Kroonprins leev'!*

Komt Jagtgenooten, komt naar 't Jagt,
'tIs tijd om af te varen,
Denkt aan het nad'ren van den nacht,
De nacht geeft soms bezwaren;
Nu met gepaste vrolijkheid
Salu aan 't oord der vreugd gezeid,
Met vreugd en moed de reis hervat
Naar onze Vaderstad.

Vaart wel, gij *Scheveningsche* strand,
Vaart wel, o grootsche duinen!
Gij statig bolwerk van ons land,
Wij roemen op uw kruinen;
De ruime boorden van de zee,
Met Dorp en Dorpelingen mee
Vaart wel, zoo God ons leven spaar',
Tot het aanstaande jaar.

Vaart wel, beminde zetelstad,
Van onze lieven Koning!
O Vorst! smaakt steeds de beste schat
Met uw geheele woning,
Vaart wel! o Vader ons zoo waard,
Dat God nog lang u 't leven spaart,
En zien wij u welhaast eens weêr,
Wij zingen u ter eer!

Digitized by Google

DRINKLIED.

Wijs: *Komt nu Vrienden! opgesprongen,*

Aan deez' Vrienden-disch gezeten,
Bij een glaasje rooden wijn,
Mag de vreugde welkom heten,
En de zorg vergeten zijn;
In toasten en zangen,
Herhaald en vervangen,
Geev' 't harte zich lucht;
De dweeper moog' klagen,
In d' opgang der dagen,
In 't leven gerucht!
Alles bloeit voor 's jong'lings schreden,
Muzen dalen op zijn stem;
't Lot vervult zijn stoutste beden,
Heel de wereld hoort naar hem!

't Eerste glaasje, dat wij drinken,
Komt de schoone meisjes toe,
Wie hier niet op meê wil klinken,
Is de blaauwe scheenen moê;
De lonkjes, de lachtjes,
De kusjes, en d' achjes,
Zijn hemel geluid,
En 't zaligst te prijzen
Wie 't eerste kan wijzen
Zijn bloeijende bruid!
Alle lieve, bruine en blonden,
Trouw en hulde, vreugd en min!
Leegt het glaasje in het ronde,
En geen droppel blijft er in!

Digitized by Google

Holland heeft ons opgevoedsterd;
Haar behoort het tweede glas!
Schaam zich, wie geen liefde koestert
Voor dat goddelijk moeras!
De Vad'ren, — de Helden,
Op *Leuvensche* velden
Op 'd *Antwerpsche* ree!
Wie nu hun gelijken,
En vallend niet wijken,
Hun drinken wij meê!
Rust hun assche! roem hun namen!
Eed en tranen op hun graf!
En wie *Holland* 's val heramen,
Antwoord als hun moed het gaf!

Immer woonden bij onz' ouden,
Orde, vrijheid, volksgeluk,
Wie geen kelk ze waard zou houden,
Hij verdient het slavenjuk!
Waar d' armen ons vragen,
Het leven te wagen,
Is heilige pligt!
Wie harer zich wijden,
Wordt wellust het strijden,
Het sterven zoo ligt!
Leve! leve! lang de Koning,
Die hem mint beschermt en kweekt.
Liefde word' zijns zorgs belooning,
Daar zijn volk hem zalig spreekt!

Eenmaal nog het glas geheven,
Vriendschap eischt den laatsten dronk,
Ach! hoe droevig was het leven,
Zoo haar star niet voor ons blonk!

Digitized by Google

Op nieuw dan de handen
Als heilige panden
Gelegd in elkaâr;
De proeftijd zal komen,
De zaligste droomen,
Bevinde hij waar!
Wat wij in de jeugd ontwaren,
Zullen w' in de grijsheid zijn!
Vrienschap sterk door tal van jaren
Als dit glaasje roode wijn!

GEZONDHEIDSLIED.

Wijs: *Gij menschen al te zaam*

Gezondheid! klinkt in 't rond,
Ja Vrienden, leeft gezond,
Leef lang gezond.
Geniet nog menig jaar
Dien zegen met elkaâr;
Dit wenschen we al te gaâr,
Met hart en mond.

Herhaal aan dezen disch
Nog lang gezond en frisch,
Dien wensch in 't rond.
Geen wensch, hoe rijk van zin,
Sluit hooger zegen in,
Dan dit ons feestbegin:
Leef lang gezond!

Digitized by Google

Gezondheid is een schat,
Die hooger heil bezit
Dan 's werelds goud.
Ze is de oorsprong onzer vreugd;
De bloesempraal der jeugd,
De kroon en 't loon der deugd,
Voor jong en oud!

Komt Vrienden, klinkt en drinkt!
De feestwijn gloeit en blinkt
En zoek den mond.
Nog eens weergalm' in 't rond:
Leeft, Vrienden, leeft gezond,
Nog eens uit hart en mond:
Leef lang gezond.

BEMIN!

Wijs: *'k Zal Galopin mijn dochter geven.*

Wanneer de winterdagen wijken,
Ontwaakt de slapende natuur,
De roos ziet men met schoonheên prijken
En 't hart ontgloeit in liefde vuur,
De liefde is 't waar genot van 't leven
Volgt haar wetten, mijn vriendin,
Natuur zal u het voorbeeld geven,
Zij roept u toe: bemin! bemin!

Digitized by Google

et voog'lenheer, 't geruisch der winden,
Het kabb'lend beekje ; 't golvend graan ;
In alles zult gij liefde vinden,
Want niets kan haar kracht weêrstaan ;
Als d' oorlog land en volk doet beven,
Dan vlugt die hemelsche godin,
Maar is de vrede aan d' aard hergeven,
Dan roept z' u toe : bemin ! bemin !

Bekoorlijk land ! dat door de stroomen
Des Nijls gedrenkt wordt en besproeid,
Waar velden, beken, bloemen, boomen,
Waar 't al door liefde wordt ontgloeid,
Bij u vindt men een hemelsch Eden.
Gij boeit en hart, en ziel, en zin,
Gij schenkt ons reine zaligheden,
En roept ons toe : bemin ! bemin !

DE VERGENOEGDE LANDMAN.

Wijs : *Slaapt gij nog, mijn welbeminde ?*

Arm en needrig is mijn hutje,
Maar de rust en eenigheid
Woont er in ; bij elken voetstap
Teekent zich tevredenheid.
Laat de liefde bij ons wonen,
Die ons niet dan bloemen biedt ;

Digitized by Google

Dan ben ik zelfs den vorsten
Hunne kroon noch glorie niet.

Als mijn wijfje aan mijn 't harte
Vrolijk als een engel rust,
En, zich wiegend in mijn' armen,
Nu eens scherst, dan streelt en kust;
Als ter zijde van mijn hutje
't Zilv'ren beekje ruischend vliedt,
En de maan ons dan beluistert,
God! hoe dankt u dan mijn lied.

Met een kus doet zij me ontwaken,
Reeds, bij de eerste morgenstraal
Juicht ze 't blijde zonlicht tegen,
Zit met mij aan 't ochtendmaal;
Spoedt haar dan, van dartle kuuren,
Naar den arbeid blij van ziel,
Spint het vlas dat ik haar bouwde,
Op haar vaardig snorrend wiel.

Zij is altijd blij en lustig,
Als ze iets teeders mij vertelt;
O, wat is dien man gelukkig,
Die zich nooit om rijkdom kwelt.
Arm en needrig is mijn hutje,
Want de vrede woont er in!
God geef mij altijd dien zegen,
Dat ik vergenoegdheid min!

Digitized by Google

I N H O U D.

VAN HET TWEEDE STUKJE.

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK.

DERDE STUKJE.

Rotterdam,

J. B. ULRICH.

1837.

Digitized by Google

KOETSIERSLIED.

Wijs: *Een lief kind van vijftien jaren.*

'k Moest voor elven hier al wezen,
En de klok slaat nu reeds één,
Was mijn paard jong, ik zou dan vreezen,
Dadelijk liep het met mij heen;
Maar zacht!.. men komt!.. ho knol!.. sta stil!..
Ho zeg 'k;.nog gaat de deur niet open,
Ik ben zoo stijf gelijk een hout,
Eerst was ik heet, nu ben ik koud.
Wat doet een mensch al voor zijn brood,
Koetsiers geduld is zeker groot.

'k Rijd al aardig soort van menschen,
't Meest zondags en in den nacht.
'k Zou wel altijd droogte wenschen,
Maar hoe kwam ik dan aan vracht?
Maar zacht!.. men komt!.. ho knol!.. sta stil!..
Ho zeg 'k!.. nog gaat de deur niet open,
Men heeft vermaak in 't warm vertrek,
En ik sta hier gelijk een gek.
Wat doet een mensch al voor zijn brood,
Koetsiers geduld is magtig groot.

Andren mogen vloeken, razen,
Als zij zoo lang moeten staan,
'k Gooi het huis nooit door de glazen,
Maar ik teeken 't wachten aan;
Maar zacht!.. men komt!.. ho knol!.. sta stil!..
Ho zeg 'k!.. nog gaat de deur niet open,
Een nachtwacht geeft ons meerder loon,
En 't staat voor rijke lieden schoon!
Wat doet een mensch al voor zijn brood,
Koetsiers geduld is extra groot.

Digitized by Google

Wou magre Piet hem maar eens halen,
Die de paraplnis verzon,
't Zou dan aan een Koetsier niet falen,
Dat hij driemaal meerder won.
Maar zagt!.. men komt!.. ho knol!.. sta stil!..
Ho zeg 'k!.. nog gaat de deur niet open,
't Bederf aan kleeren pruik en hoed,
Doet, als het waait, de Koetsiers goed:
Regen en wind dat geeft ons brood,
Maar ons geduld is zeker groot.

Toen de meid eens ging naar boven,
En zei: »Dames daar 's de koets!"
Riep een heer: »geef de paarden stoven,
Ik wou waarlijk dat ze 't deê.
Maar zagt!.. men komt!.. ho knol!.. sta stil!..
Ho zeg 'k!.. daar gaat de deur toch open,
Nu op de been om hulp te biên,
Wil ik een goede fooi voorzien.
Wat doet een mensch al voor zijn brood,
Koetsiers geduld is zeker groot.

EEN MINNAAR AAN EEN MEISJE.

Wijs: *Meisjes houd u toch maar goed.*

Dierbaar meisje dat ik min!
  Mag ik u om weermin vragen;
Gij beheerscht mijn ziel en zin,
  'k Wil voor u mijn leven wagen!
Meisje! is ook uw hart nog vrij?
Denkt gij somtijds wel aan mij,
  Met een innig welbehagen.

Digitized by Google

'k Zag u dikwerf ongemerkt;
 In uw daagsche bezigheden,
En uw vlijt was onbeperkt,
 Weergaäloos uw tijd besteden.
Lieve meisje, dat ik min!
Gij voegt voor een huisgezin.

'k Heb u vaak ook gâgeslagen,
 Als gij met uw oud'ren spraakt,
Hoe gij hun, reeds oud van dagen;
 De aard ten hemel hebt gemaakt.
Hoe gij nooit hun zwakheid hoondet;
Maar hun liefde en trouw betoondet;
 Daarom blijft Gods gunst u bij!
 Deugdzaam meisje! mint gij mij?

'k Heb u somtijds aangesproken,
 Rijn als zilver klinkt uw toon.
Als het roosje pas ontloken,
 Is uw aanzigt zedig schoon,
Trotsche zwier is 't dien gij smaadt;
Eenvoud straalt op uw gelaat.

'k Zag u rijke losse klanten,
 Schuwen als het ergste kruis,
'k Zag verarmde bloedverwanten,
 Treden in uw ouders huis:
Vriendelijk noemdet gij hun namen;
Gij weet u niet valsch te schamen.

Lieve meid! mijn snarenspel,
 Heeft uw beeld maar flauw getekend;
 Zoo gij denkt: »dat lijkt mij sprekend,

Digitized by Google

» En ik mag die zangtoon wel."
Dan zijn onze zielen één,
En gij zijt het, die ik meen.

DE VERLIEFDE LANDMAN.

Wijs: *Het dansen kan mij niet behagen.*

Wat is 't een vreugd op 't land te leven,
Men weet van kommer, van verdriet,
Noch van 't gewoel der steden niet.
'k Voel 't zagte koeltje om mij zweven,
Door 't schomlend loof der groene dreven,
Zij lispen ruisschend heen en weêr,
Als ik met Koosje zagt en teêr.
O welk een vreugd, o welk een vreugd,
Wie wenscht voor zich iets meer?

Hoor het gezang der nachtegalen,
Hoe rolt hun lied door bosch en veld,
De leeuwrik die door wolken snelt,
Kan ons op keur van zang onthalen.
Zie gindsche vogel rijzen, dalen!
Kent gij die vlugge vogel niet,
Hij roept kiwiet, kiwiet, kiwiet!
O welk een vreugd! o welk een vreugd!
Hier kent men geen verdriet.

Zie hier de zwaan door 't water schuimen,
Hij draait den hals met edlen moed,
Terwijl hij zwemmend henen spoedt,
Verheft hij trotsch zijn witte pluimen,
't Moet al voor hem het water ruimen,

Digitized by Google

'''t Vischje darteld op en neer;
'''t Was weg, en zie, daar komt het weer.
'''k Zie rondom vreugd, 'k zie rondom vreugd,
Wie wenscht voor zich iets meer.

En zie eens ginder 't lagchend roosje,
Het danst en wappert op zijn steel;
Wat lieve geur, hoe frisch hoe êel,
O hoe verrukt ons 't zagte bloosje.
Ja 'k pluk het voor mijn lieve Koosje.
Ik min het meisje, zij mij weer,
O ze is zoo mooi, zoo lief, zoo teer,
O welk een vreugd, o welk een vreugd,
Wat wensche ik immerweer.

Hier op het land in stil genoegen,
Baart reine min zich aan de deugd,
En de onschuld aan geruste vreugd,
Geen naberouw kan 't hart doen zwoegen,
Geen nijd of zorg het voorhoofd ploegen,
De liefde voert de blijde treen,
Zoo vrij, zoo blij naar 't outaar heen.
O welk een vreugd, o welk een vreugd!
Haast spoed ik derwaarts heen.

Maar ach! al deze zachte weelde,
Die thans natuur mij vrolijk biedt;
Behaagde nooit mijn harte niet,
Als ik die niet met Koosje deelde,
Maar als haar zagte hand mij streelde,
O dan.... maar zie reeds komt zij aan.
Ja ja, zij komt, zij komt reeds aan,
O welk een vreugd, o welk een vreugd!
Laat ons niet langer staan.

Digitized by Google

CECILE.

Wijs: *Daar ligt een Roos in 't groene veld.*

Cecile was een arme wees,
Van hare vroegste jeugd,
Schaars dat een morgen voor haar rees,
In kommerlooze vreugd.
Door vreemden immer meer ontmoet,
Trof zelden haar een vriendengroet.

Maar nimmer brak het vrome kind,
In bitse klagten uit,
Daar ze in haar hart tot God gezind,
Alleen haar kommer sluit,
En bij al 't harde van haar lot,
Noch dankbaar blijft voor 't kleinst genot.

Wanneer het nachtlijk duister vlood,
Voor 's daagraads schemerglans,
Als naauw in 't oosten 't uchtendrood,
Klom aan den hemeltrans,
Klonk, door geen vreemden nog bespied,
Haar vroom en vrolijk morgenlied.

Digitized by Google

En was de tijd voorbij gesneld,
Door moedwil vaak geplaagd,
Door wrev'len luim gestaag gekweld,
Uit elken kring verjaagd,
Dan eer ze op 't bed weer rust geniet,
Zingt zij haar dankbaar avondlied.

Dat lied rees op naar hooger sfeer,
En de almagt met elks lot
Bewogen, zag op 't weesje neer,
Schonk haar na ramp genot,
Meer dan haar hart eens had gebloed,
Wordt haar het lijden straks verzoet.

Een vreemd'ling komt en vorscht met schroom
Cecile's oudren uit,
Haar vindt hij slechts en — 't is haar oom,
Die aan zijn hart haar sluit,
Die jong zijn vrienden was ontscheurd,
Door hen sinds lang als dood betreurd.

Digitized by Google

DE VRIENDSCHAP.

Wijs: *Zeer Subiet Subiet Subiet enz.*

Zingen Zingen, Zingen wij,
De vriendschap doet ons zingen,
Lustig vrolijk vrij en blij,
't Is vriendschap maatschappij,
Zouden wij niet haar lof bezingen!
Zij, die ons hier ons hart verheugd,
Zouden wij niet haar roem voldingen;
Bij deez' gulle vriendschaps vreugd,
Zij streelt onze harten en blaast de Vreugd
(ons in.
Zij lenigd de smarten bij 't treurig huisgezin.

CHOOR

Juichen, Juichen, Juichen wij,
De vriendschap doet ons juichen!
Lustig vrolijk vrij en blij,
't Is Vriendschap Maatschappij.

Laat vrij de jeugd de Mingod noemen,
Als die hun harten streelt en vlijdt!
Wij willen onze vriendschap roemen,
Die ons hier onderling verblijdt!
De matigen teugen ons aan dezen disch,
Gezellig verheugen elk schenkt en drinkt
(frisch.

CHOOR

Schenken; Schenken, Schenken wij,
De vriendschap doet ons schenken,
Lustig vrolijk vrij en blij,
't is Vriendschap Maatschappij.

Digitized by Google

Wat ook deez' aarde moog verlaten!
De gulle vriendschap blijft ons bij.
Zij is de steun en roem der staten!
Zij is het heil der Maatschappij,
Dat elk er op drinken,
Den beker in de hand,
Voor haar vrolijk klinken,
Als 't heil voor 't Vaderland.

CHOOR.

Klinken, Klinken, Klinken wij!
De vriendschap doet ons klinken!
Lustig Vrolijk vrij en blij,
't Is Vriendschap Maatschappij.

Mogten eens eenmaal alle menschen,
Ieder in zijn staat en stand!
Even als wij zich vriendschap wenschen,
Het waar een Hemels Vaderland!
Wij smeeken, wij smeeken,
Nog eenmaal komt deez' dag,
Dat elk van haar zal spreken,
Voor vriendschap leven mag.

CHOOR.

Drinken, Drinken, Drinken wij,
De vriendschap doet ons drinken,
Lustig vrolijk vrij en blij,
't is Vriendschap Maatschappij.

Digitized by Google

CHARLOTTE BIJ HET GRAF VAN WERTHER.

Wijs: *Deze Bloemen deze Perken.*

Al de vreugde van mijn leven,
  Werther zonk met u in 't graf,
'k Pers aan ieders menschen harten,
  Stille jammerklagten af;
Ach! waarom verschriklijk noodlot,
  Werther! wierd gij ooit mijn vriendt,
Waarom werd uw arme lotje,
  Ooit door 't edelst hart bemind.

Immers had mijn Zaalge moeder,
  Mijn aan Alberts min verpand,
Immers schonk ik voor haar sterfbed,
  Albert gul mijn hart en hand;
'k Heb hem Eeuwig trouw gezworen,
  'k Bleef getrouw aan mijnen eed
Hemel! ach gij, kent mijn onschuld,
  Gij die mijn gedachten weet.

Ach, gij ziet hoe hel hoe zuiver.
  Noch mijn hart voor Albert blaakt,
Schoon 't doorvlamt door zijne vriendschap,
  Zwoegen tedre zuchten slaakt;
En dus weite ik dan het moordtuig,
  Dierbre, dat u heeft ontzield,
Wanhoop heeft de vrede bloemen,
  Van uw levens eind vernield,

Digitized by Google

't Was om mij dat g' uwen boezem,
Zinloos Jongling! wreed doorschoot,
Ach! ik zie die wonden gapen,
Van het doodelijk trekkend lood,
'k Voel natúúr uw laatste worsteling,
'k Zie den grond met bloed besproeid,
Met het bloed dat voor uw lotje,
Dierbre Werther heeft gevloeid.

Moesten u mijn woorden grieven,
Woorden die de vriendschap sprak!
Daar u liefde in Alberts boezem,
't Vuur van minnenijd ontsták!
Werther kan mijn heil u streelen,
Sprák ik, zoekt gij Lotjes rust,
Dat ik dan nog dezen avond,
Van u wordt vaarwel gekust.

Eer en pligt gebied ons scheiden,
En daar zijgt gij wenend neêr;
Ik gehoorzaam riep gij snikkend,
Neen ik stoor uw rust niet meer.
Hemel wordt de aanminnige onschuld,
Van onkuische min verdacht,
Albert heeft u zuivre liefde!
Dierbre al te lang veracht.

Ach gij vlood, ik heb u schreijend,
Werther toen voor 't laatst gezien,
Maar moest gij daarom het leven;
In den arm des doods ontvliên;

Digitized by Google

Ach, mij dunkt u schim verzeld mij,
Volgd mij Werther waar ik ga,
Zelfs u laatste doodsnik zugt mij,
Als een kwijnende Echo na..

Ik Offer mijnen tedre tranen,
Door geen wrede dwang gestoord;
En mijn hart zegt mij mijn Werther,
Dat gij mijne klagten hoord;
Nog streeld mij 't verruklijk denkbeeld,
Dat ik eens mijn leed doorstreen,
U met blijdschap zal omhelzen,
In het rijk der Zaligheên.

DE MARSKRAMER.

Wijs: *Ik ben in tijd van negen dagen.*

'k Heb reeds lang langs straat geloopen,
Met mijn marsje vol gelaân!
Maar geen mensch wil van mijn koopen,
'k zal eens dezen straat inslaan!
Koop, koop, burgers koop toch wat,
Zie wat *Flipjes* mars bevat.

Ik heb kristalijne Brillen,
Van het allerbeste slag,
Kom dan die nog kijken willen,
Bij den avond of den dag,
Ik heb Brillen Comisso.
Ha! zie zoo, zie zoo, zie zoo.

Digitized by Google

Heeft er niemand iets van noode ;
Zie hoe schoon mijn Kammen zijn,
'k Heb ze naar de laatste mode,
Ziet maar Jufvrouw ! groot en klein ;
Krom en regt en naauw en wijd,
Koopt zoo gij verlegen zijt.

Ik heb allerschoonste spelden,
Om te steken in je haar ;
Meisjes zulke vindt men zelden ;
Fransche Flip heeft beste waar,
Staale Spelden groot en klein,
En ook Naalden glad en rein.

Fransje heeft ook Naaldekokers,
Van Ivoor en Paarl d' Amoer,
Pijpenvroeters, Tandestookers,
Tonterdozen voor den boer;
Kurkentrekkers naar 't fatsoen,
Om de flesschen op te doen.

Ha die zoo ik heb ook mede,
Nieuwe dubbelde Almanak,
Om den avond te besteden;
Als gij zit op uw gemak,
In het hoekje van den haart,
Is dit boek een daalder waard.

Koop Tabaksdoos 'k heb verlakten,
En ook blanken dubbel blik !
'k Heb gestreepten en gevlakten,
En Medaillies aan een strik !
Achtkant vierkant en ook rond,
Kom bij Frans en koop terstond.

Digitized by Google

Ik hek puik van fijne Scharen,
  Engels staal zoo glad als glas.
'k Heb ook heerlijk sterk garen,
  Van het allerbeste vlas;
Rijgsnoer Feter Kousband,
  En Pomade naar de trant.

'k heb ook Ringen lieve vrouwtjes,
  Die gij dragen kunt voor goud!
Steek maar toe jou blanke houtjes,
  Heb gij fraaijer ooit beschouwd!
Kom ik zal ze met fatsoen,
  Wel eens aan je vinger doen.

Zoo heb ik van alle dingen!
  Koop bij Fransje koop toch wat,
'k Heb ook Liedjes om te zingen!
  Welk een zoet de min bevat,
Hoe het lieve jonge paar,
  Moet verkeren met elkaar.

Wil er niemand van mij koopen,
  O dat is een droevig kruis;
'k Lach wat met vergeefs te loopen,
  Ik ga regelregt naar huis;
En hoop dat een andre dag,
  Voor mij beter wezen mag.

J U S T IJ N.

Op een aangename Wijs.

De stille zoele nachten,
Dat Justijn op mij wachten,

Digitized by Google

Met liefde toebereidt,
Dat mijn jong hart verblijdt. (*bis*)
Ach zou hij niet haast komen,
Mijn hart dat is vol schroomen;
De liefde baart veel smart,
In eene donkre nacht. (*bis*)

O! goede God der liefde,
Die mij het hart doorgriefde,
Hij zwoer, hij zou hier zijn,
Ach komt toch lieve Justijn. (*bis*)
Ik wil alles voor hem lijde,
Niets kan mij van hem scheiden,
Ik blijf hem steeds getrouw,
Dan word' ik eens zijn vrouw. (*bis*)

O Ja ik zien hem komen,
Mijn hart hoeft niet te schroomen,
Al om mijn lief te zien,
Ik zal hem weêrmin bien. (*bis*)
Ik wil alles aan hem geven,
Ik zal vrolijk met hem leven,
Ik zal doen al wat ik kan,
Justijn kies ik tot man. (*bis*)

Digitized by Google

GEZELSCHAPS-LIED.

Wijs: *Wat wordt het laat,* enz.

Ja vrolijk is deez' aard' alreê;
 Hoe treurig men haar vind',
Wanneer de Vriendschap en de Vreê;
 De Menschen zamen bindt;
  Wanneer geen twist of nijd
  Die banden stukken snijdt:
Dan kan deeze aard' geen ramp-woestijn
 Maar wel een Eden zijn.

Dat wij dan op dit Vriendschaps-feest,
 Gulhartig zijn verheugd,
De zorge wijk' uit onzen geest,
 Bij 't groeijen van de vreugd;
  Daal! Blijdschap, als weleer,
  In 't midden onzer neêr!
Deze aarde is toch geen ramp-woestijn,
 Zij kan een Eden zijn.

Ons voorgeslacht, opregt van aard,
 Zij ons hier in het spoor,
Komt, volgen wij hen, ons zoo waard.
 De braafheid ging ons voor!
  De frisse Feestbokaal,
  Praalde op hun vrienden-maal:
Bij hen kon de aard geen ramp-woestijn,
 Neen! maar een Eden zijn.

Digitized by Google

Hun feest was schielijk toebereid:
  Eenvoudige overvloed
Schonk voor banket, welmeenendheid,
  Het ware levenszoet;
    Geen arglist hieldt de wacht,
    Elk sprak, gelijk hij dacht.
Toen was deez' aard' geen ramp-woestijn,
  Maar moest een Eden zijn.

Wij volgen ook der Vad'ren trant,
  En schuwen de overdaad,
Die pest van 't lieve vaderland,
  Dien geessel van den staat;
    Elk spreekt gelijk hij denkt:
    Daar gulle vreugd hem wenkt.
Voor ons is de aard geen ramp-woestijn!
  Wie kan hier treurig zijn?

Dat dan de frissche Feestbokaal,
  Geschonken tot den rand,
Klinke op des gastheers gul onthaal,
  En voor het Vaderland,
    De wijn gloeije als ons hart,
    Dat alle eerlheid tart;
Deze aarde is toch geen ramp-woestijn;
  Laat ons dus vrolijk zijn.

OPWEKKING TOT BLIJDSCHAP.

Nieuwe Zangwijze.

Roozen op den weg gestrooid,
En de zorg vergeten,
Slechts een korte spane tijd
Wordt ons toegemeten,
Heden loopt de blijde knaap,
Vrolijk speelen, dansen:
Morgen waaijen op zijn graf!
Reeds de doode kransen,
Vreugde mag de jonge Bruid,
Thans naar 't outer leiden;
Rouwe zal, eer de avond daalt,
Haar het doodbed spreiden!
Geeft dan kommer en uw, zorg
Aan de woeste winden,
Rust bij 't helder glas geklink,
Onder groene linden.

Laat geen blijde Nachtegaal,
Ongehoord verstommen;
Geene bij in 't lentedal,
Ongefluisterd brommen.
Ja, zoo lang het God behaagd,
Smaakt de wijn en kussen,
Tot de dood, die alles rooft,
U in slaap komt sussen,
O! der winden zagter aam,
Die ons grave fluistert!
Waai niet koel om ons gebeent';
Dat daar wordt verduisterd;

Digitized by Google

Als we op onze levensbaan
Nimmer vrolijk dronken;
En bij 't blijde woud gezang,
Onder broedren klonken.

HET HERDENKEN
AAN CHRISTIAAN.

Op eene bekende Zangwijze.

Wel waar mag toch mijn CHRISTIAAN zijn
In *Rusland* of in *Polen*,
Wist 'k waar die lieve Jongen was!
'k Zou zoekend naar hem dolen,
Geen dag vergaat of 'k denk er aan,
Aan mijne lieve Christiaan:
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan!

Zijn Zondags Goed hangt aan den wand,
In onze beste kamer,
Geen nood, dat ik het weg zal doen;
't Was zonden en ook jammer,
Zie ik zijne kleding aan,
Denk ik aan mijn Christiaan,
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan!

Zijn vlegel hangt hier aan den wand,
Ik zal het nooit vergeten;
Hoe dierbaar dat hij voor mij was,
Die hout won voor mijn eten,
Zien ik dezen vlegel aan,
Denk ik aan mijn Christiaan,
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan!

Digitized by Google

Als Christiaan bij den Molen rijdt,
Met onzen Ezel knollen;
Dan sprak hij, kom mijn lieve meid!
Wij zullen samen sollen,
Zien ik onze Ezel aan:
Denk ik aan mijn Christiaan,
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan.

Als 's jaarlijks bij ons kermis was,
Wij maakten danseud kringen:
Dan sprak hij, kom mijn lieve meid!
Wij zullen zingen, springen,
Komt nu weêr de kermis aan,
Denk ik aan mijn Christiaan;
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan!

Dit liedje is van Christiaan,
Dat heb ik opgezongen:
Ach had ik hem maar tot mijn man!
Die allerbeste jongen,
Geen dag vergaat. of 'k denk er aan,
Aan mijne lieve Christiaan,
Christiaan! Christiaan! ach mijn lieve Christiaan!

DE WAARZEGSTER.

Wijs: *Malbroek entz.*

De Koffij staat geschonken;
Voorzigtigheid te baat;
Nu zagjes uitgedronken,
Dan zeg ik u geluk.

Digitized by Google

Dit dik doet mij beschouwen;
Geloof mij op mijn woord,
Dat gij heel graag zoudt trouwen,
Indien gij een vreijer had.

Ziet aan deez' rand staan boomen;
Maar groeijen doen zij niet.
Daar ziet gij een jongman komen,
Die komt gewis om u.

Hij zal iets blinkends dragen;
Van voren op zijn borst;
En u ten huwelijk vragen.
Als gij hem zelf niet zoekt.

Zijn neus is wat gebogen,
Zijn mond is niet heel groot;
Iets wit is in zijn oogen,
Zijn Elleboog is krom,

Hij deed nooit meisjes vreezen,
Zijn inborst is zeer zacht.
Hij heeft een manlijk wezen,
Doch maar één linkeroor.

Zijn liefde is reeds gebleken,
Maar bij u nog niet.
Hij kan des nachts niet spreken,
Omdat hij rustig slaapt.

Hij zal u steeds beminnen,
Gij weet ook wel waarom;
Mits gij niet wufts van zinnen,
Hem onderdanig zijt.

Digitized by Google

Hij zal altoos voor u waken,
Indien het daglicht schijnt;
De dood zelf voor u smaken,
Zoo 't niet gevaarlijk is.

Nu nog eens ingeschonken;
Op 't welzijn van uw' vriend.
En 't kopje leeggedronken;
Nu vrienden past uw geld.

Groot of klein, dat 's even,
Voorzeg aan arm en rijk!
Zoo gij maar munt wilt geven:
Altoos een ruim geluk.

HARINGLIED.

Wijs: *Onlangs was Jupiter jarig.*

Zingt en jubelt, feestgenooten!
Uit het nijverst volk ontsproten,
Dat naar aardschen luister dong;
Op wier grond, hoe klein in waarde!
Moed en vlijt aan zee en aarde
Rijkdom en gezag ontwrong.

't Zilvervischje, ons opgedragen,
Wekke ons aller welbehagen,
Haring is 't uit inlands net!
Ingekaakt naar Beukelsz wijze;
Eeuwen noemen 't hem te prijzen,
't Nederlandsche zeebanket!

Digitized by Google

Heinde en ver langs onze stranden,
Kloppen oud en jong in handen;
Gaan de buiemans maar in zee,
En bij de aanbrengst hunner visschen:
Davert straks van onze disschen;
Een luidruchtig blij hoezee!

Juichen wij ook thans daarover!
Opgetooid met bloem en lover,
Lacht ons 't smakelijk brokje aan,
Heil wie onder *Holland* varen!
Haring bragt ons vele jaren,
Milioenen schatten aan!

Dat 's lands groote Visscherije,
Jaarlijks meer en meer gedije,
En ons vroegere winsten bied'!
Daarop juichend ingeschonken:
En de glazen leeg gedronken,
't Is de Toast van 't Haringlied.

APOLLO.

No. 12.

HERMINA'S

EERSTE JAARFEEST.

Op een vrolijke wijs:

Juicht ouders! groot-ouders! juicht vrienden met mij!
Zet zorgen en kommer luchthartig ter zij!
Nu kransjes gevlochten en stemmen gepaart; } *bis.*
Geklonken, gedronken! want *Mina* verjaart. }

Uw kwelle geen ziekte, geen kommer, geen pijn!
Mogt altijd uw leven gezegend thans zijn
Gelukkig dit tijdstip, God heeft uw gespaard; } *bis.*
En 't is vóor het eerste, dat *Mina* verjaart. }

Ja, zorgeloos meisje! gij beeld der natuur!
U kwelde nog nimmer een kommervol uur;
Gij hebt in de toekomst nog nimmer gestaard; } *bis.*
Gij zelve beseft niet, dat gij nu verjaart. }

U geeft dan het heden een zuiver genot;
U smart geen verleden, in 't naderend lot
Maakt u nog het hart niet vruchtloos vervaard, } *bis.*
Terwijl gij onwetend en lagchend verjaart. }

Voor ons is die lente des levens voorbij;
Verwachting maakt beurtlings ons droevig en blij,
Nu juichen wij, hopend rondom u geschaard. } *bis.*
Terwijl gij, lief kindjen, op heden verjaart. }

M

Digitized by Google

Groei spoedig tot vreugd van ons beide nu op!
Speel éénmaal, als moeder met u, met uw pop!
Doch leer dan ook vlijtig, word wijs en bedaard, }
En spring toch van blijdschap wanneer gij ver- } *bis.*
(jaart.

WIEGELIED.

Op een aangename wijs.

Slaap, Mina slaap!
Groei en schenk mij blijde dagen;
Slaap mijn telgje, slaap gerust,
Nog u zelve niet bewust
Droomt gij zelfs geen levensplagen,
Aan mijn hart in slaap gesust.
Eenmaal zal die toestand enden,
Als ik Mina, 't staamlend kind,
Eens als meisje wedervindt.
Dan zal moeder 't liedje wenden,
Zingen vrolijk bij haar taak
Waak Mina! waak!

Slaap, Mina slaap!
Wieg en windsel eens ontwassen,
Eens van goed en kwaad bewust
Mina! slaapt men zoo gerust,
Wen 't volbrengen van zijn pligten,
Ook het kind in sluimring sust.
Eens zal 't kindertijdperk enden
Mina! wen uw oog en koon
Prijken zal met maagdlijk schoon.
Dan zal moeder 't liedje wenden,
Vrolijk zingen bij haar taak
Waak Mina! waak!

Digitized by Google

Slaap Mina slaap!
Haat noch liefde kan u storen;
Schuld noch wroeging stoort uw rust
Door uw moeder slechts gekust.
Wakend u in slaapt gesust
Eens kan ligt die heilstaat enden,
Mina! wen der regtenmagt,
Vleijerij u 't brein verkracht;
Dan zal moeder 't liedje wenden
Vlijtig zingen bij haar taak
Waak Mina waak!

Slaap! Mina slaap!
Zing ik nog bij 't schomlend wiegje;
Dra wordt ligt mijn toorts gebluscht,
Vlei ik ligt het hoofd ter rust,
Als gij nog langs bank en klippen,
Dobbert om een veilge kust,
Blijf dan nog van 't lied doordrongen,
Dat uw moeder horen deed;
Denk in vreugde, zorg of leed,
't Is me in 't wiegje voorgezongen,
Moeder zong bij hare taak
Waak, Mina waak!

HET KAARTSPEL.

Wijs: *van het drinklied.*

Ziet ge 't leven in de kaart
Rode en zwarte? (*bis.*)

Digitized by Google

'*t* Hart dat zich met ruiten paart,
En geen hart nog vrouwen spaard?
Zoo gaat 't in 't gemeene leven
Heer geldt dikwijls min dan zeven.
En die heer slaat vrouw; maar nel
Slaat hem weér, verstaat ge 't wel?

Zie daar lokt het aas de vrouw,
Ze is gevangen! (*bis.*)
Bleef haar heer en aas getrouw,
Dit was roem — en nu is 't rouw.
Zoo gaat 't ook in 't lot der aarde:
Jas en Nel zijn meer in waarde
Dan hun eigen vorst en heer,
Schonk hem 't hart ook roem en eer.

Piet krijgt klaver; die is troef!
Jan krijgt schoppen (*bis.*)
En is piet al bot en stroef,
Jan in 't ruim — piet in de roef
Zoo toch gaat 't op land en water,
Veel getroef en veel geklater!
Liefde is 't die het al verbindt
Zoo als men de derden vindt.

Zoo is 't leven in de kaart,
Dat gaat zeker (*bis.*)
Heil hem, die centen spaart
En niet op de potsen staart!
Dwazen laat u kaarten leggen,
Kollen u haar grollen zeggen;
O dan raakt ge ver van huis;

Digitized by Google

ARIA UIT DE DOUAAN IN DE WIEG
(*klugtspel.*)
DE OUDE JAN BIJ DE WIEG.

Die mij ziet moet mij beklagen,
Al-weer-één kind, wat ben ik zot!
Ik moet de naam van Vader dragen,
Het hoort mij niet, wat droevig lot;
Mijn vrouwtje loopt op dans partijen,
En ik hoor 't kind gestadig schreijen.
Maar was het dan nog maar van mijn,
Dan zou ik nog te vreden zijn.
Slaapt, lieve kindje! zagt en teder,
Ja straks komt uw mamatje weder,
Maar ach! het schaapje kan niet rusten!
Helaas! het raakt mij aan 't verstand,
Het bloedje zou wel eten lusten,
Maar al de pap is aangebrand;
Zuiä, Zuiä, lieve kleine,
Dodderen, Dodderen, Dodderendijne!
Ach! houd uw stil 'k word disperaat,
Wat moet ik doen ik weet geen raad.

2de COUPLET.

De oude Jan heeft het kind uit de wieg genomen en zit met het kind op zijn schoot.

Zoo zit ik nu geheele dagen.
Al met het kind het schreeuwt mij mal;
Ik krijg een kromme rug, van 't dragen,
'k word doof en blind, 'k weet niemendal.

Digitized by Google

Mijn vrouwtje moet maar dansen leeren,
Hier komen staag veel jonge heeren!
Daar zij meê gaat op dans en bal
En spreken durf ik niet met al.
Maar wat zij op dat bal uitvoeren,
Dat wou ik toch wel eens afloeren;
Maar 'k denk 'k zal er nooit van horen
'k Ben niet jaloers, neen daarom niet,
'k Wil ook mijn vrouws pleizier niet storen!
Wanneer er maar geen kwaad geschied.
Dan zijt zij, jan uw mond gehouden,
En denk maar 't is uw eigen schuld?
Om zoo een jonge vrouw te trouwen,
Ezel! draag het met geduld,
En denk maar 't is u eigen schuld.

3de COUPLET.

Herdenken aan zijn prille jeugd.

Toen ik haar begon te vrijen,
Had zij mij zoo smorend lief;
'k ging meê naar alle danspartijen,
Ik was haar bloem haar harte dief!
Nu hoor ik niet dan schelden kijven
Zij durft den gansche nacht uitblijven.
Dan komt zij dikwijls laat te huis
En tiert op mij met zwaar gedruis:
Daar zit ik nu ach arme stakker,
Het kind blijft maar gestadig wakker,
Maar laat het zich te barsten schreeuwen;
Ach was die haaijebaai maar dood!
Dan had ik vast geruster leven,
Zij sterft niet, neen, het heeft geen nood,

Digitized by Google

Wie weet hoe laat zij thuis zal komen,
Vast met den eene of den andere klant;
Die zij van 't bal heeft meê genomen!
Dan lacht en stoeit zij dat 's haar trant
Ik ga na bed ach welk een schand.

A R I A.

DE MOSSEL PARTIJ.

Wijs: *Die nu eens oestertjes wil gaan eten.*

Als gij eens mosseltjes wilt gaan koopen,
Neem dan een emmertje aan uw hand;
Wilt daar mee naar de vischmarkt loopen,
Of aan eenen waterkant.
Ach mosselen! ach mosselen!
Veel liever eet ik zalm, ja zalm.
't Is 't hoofd al van den visch,
Niemand weet wat dat peuzelen is } bis.
Wat dat peuzelen peuzelen peuzelen is. }

Als gij de mosseltjes wilt gaan koken,
Doet daar bij wat peper en azijn,
Wilt er een goed vuurtje onder stoken:
Dan zullen het goede mosselen zijn,
Ach mosselen! ach mosselen! enz. enz.

Als gij de mosseltjes heb gegeten,
Drinkt daarop een glaasje roodewijn,
Dan zullen zij niet op uw maag blijven steken
Dan zullen 't goede mosselen zijn,
Ach mosselen! enz. enz.

Digitized by Google

INHOUD.

VAN HET DERDE STUKJE.

NB. Van deze ZANGSTUKJES zullen 2 Nommers per Maand worden uitgegeven, à twee en een halve Cent per blaadje.

bij J. B. ULRICH, te Rotterdam.

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK.

No. 13.

ROTTERDAM,

J. B. ULBRICH.

1837.

Digitized by Google

ARIA'S UIT DE NACHTMERRIE ZANGSPEL.

't ontbreekt nooit een kapper,
Hoe beos 't ook mooij gaan,
Aan geest noch aan goudgeld;
Daar meê afgedaan.
Hij is een wakkerman,
Zoo hij slechts kloppen kan:
Het *smeeren*, *taperen* maakt hem wel gesteld,
En 't *poed'ren in* de *oogen* verschaft hem braaf geld.

Ô Ja; *monsieur* Jacques is altoos gereed,
Wanneer men maar billijk een duitje besteedt,
Dan is hij bij de hand;
Dan werkt zijn vlug verstand;
En schoon men ook zegt: ik werk slechts om poen;
Daar om toch is 't hier op de wereld te doen.

D U O.

NICOLAAS.

Lisette, mijn schatje, kom geef mij uw woord,
Gij zijt het, mijn boutje! die mijn hart bekoort.

LISETTE.

Dat zou eens wat heerlijks en kostelijks zijn.
Van 's morgens tot 's avonds ruikt gij naar den wijn.

NICOLAAS.

De wijn maakt ons teder, verwarmt ons het bloed.

Digitized by Google

LISETTE.

Kom, leg u te slapen, dit doet u wis goed.

NICOLAAS.

Ik slapen?... mijn schatje! waar denkt gij toch aan,
Wie zou dan voor mij op schildwacht hier staan?

NICOLAAS.

Gij weet het, mijn boutje! 'k ben goed bij de hand,
Men vindt mijns gelijken, zoo waar niet, in 't land:
En schoon 'k niet meer jong ben, ik min nog de vreugd,
Ik tart menig jongling, ik tart nog de jeugd.

LISETTE.

Ik weet het, vriend Nik'laas is good bij de hand,
Men vindt zijns gelijken, zoo waar niet, in 't land.
Schoon hij niet meer jong is, mint hij nog de vreugd,
Daar Bacchus en Amor vaak zijn hart verheugt.

NICOLAAS.

Ik min u zoo teder,
Ach! min mij toch weder;
ô, dat ge u erbarm',
Mijn hart klopt zoo warm.
Mijn engel, mijn schatje! zie mij slechts in 't oog.
't is glansrijk, 't is helder als een regenboog.

LISETTE, *zich verliefd veinzende.*

Laat mij, ik val haast in onmagt ter neêr,
Gij treft mij, vriend Nik'laas; ik min u dan weêr.

NICOLAAS.

ô Jerum! is 't mogelijk; o jerum is 't waar.

LISETTE.

ô Ja, maak u vrolijk, het tijdstip is daar.

NICOLAAS.

Johan zal staan kijken! nu zijt gij toch mijn'?

LISETTE.

'k Wil hofmeester, maar geen soldaten vrouw zijn.

Digitized by Google

TE ZAMEN.

Wij deelen de zorgen, en klopt iemand aan,
Door een van ons beiden werdt open gedaan.
En slapen wij beide, laat kloppen wie wil,
Ik blijf in uwe armen; wij houden ons stil.

A R I A.

Och, hoor mijn liefje! ik ben het, hoor mij,
Een lekker, zuikerzoet schepsel zijt gij:
Och, kom in mijne armen, verzacht mijne smart.
Een teder klein Jetje huist steeds in mijn hart!
Indien uw lief oortje mijn stem niet herkent,
Och, geef dan toch acht op mijn instrument,
Mijn hartje! mijn schatje! onthef mij van pijn.
Dan zult gij ook voortaan mijn mondtrommel zijn

S L O T Z A N G.

NICOLAAS, *komt langzaam van het bed.*

Hoe nu! er is geen mensch meer hier;
Ik dacht ik hoorde een groot getier:
De merrie heeft hem wis gehaald,
Wijl 'k in mijn droom raar heb gemaald.
Ik droomde ik stond op het tooneel
Voor 't Rotterdamsch publiek,
Ik zong aldaar, met luider keel,
Met hulp van fraai muziek.
't Publiek, dacht mij, was wel te vreên.
Het stuk had wel voldaan, maar 't scheen.

Digitized by Google

Ook, dacht ik, moest ik *anonceren*
Wat men voorts zou *representeren*
En, juist op 't punt, dat 'k ben ontwaakt.
Heb 'k *zóó* mijn kompliment gemaakt,
(*Hij buigt zich driemaal.*)

ARIA'S UIT KLEIN DUIMPJE.

(*Tooverzangspel.*)

Wil mij uw bijstand niet onttrekken,
Heb med'lij met mijn droefenis;
En laat mij aan mijn broers verstrekken
In 't akelig bosch, tot zek'ren gids.
Gij hemel! zaagt in 't woud ons dwalen.
En bragt ons bij ons ouders weer,
Ja, gij deedt de onschuld zegepralen,
En zaagt op kleine DUIMPJE neer.

Nog slechts een uur, en 'k ben verloren,
Geen middel komt mij in den zin.
Stil! — 'k meen mijn vader reeds te hooren.
Dat ik mijn angst en schrik verwin,
Op dat mijn ouders niet bemerken;
Kom veinzen wij ook deze keer;
Maar, hemel! wil mijn denkkracht sterken;
En ziet op 't kleine DUIMPJE neer.

Ik hoor gerucht, zij zullen 't wezen:
Het laatste maal wordt ons bereid,
Ik ben in angst en duizend vrezen,
Dat noem ik eerst een bange strijd. —

Maar moeder zal ons eten geven,
Helaas! 't is ligt de laatste keer.
Mijn ochtendbrood behoudt mij 't leven,
En schenkt mijn ouders DUIMPJE weer.

ARIA.

Laat vrij in pracht de sted'ling leven,
De landman die benijdt hem niet,
Want die ziet zich genoegens geven;
Die men nooit in de steden ziet:
De honger doet hem smakelijk eten,
Als hij zijn werk heeft afgedaan:
Hij dan vermoeidheid ras vergeten,
Ziet hij de spijs op tafel staan.

CHOOR DER KINDEREN.

Hijkan, enz.

Het moet u dus in 't minst niet hind'ren,
Dat u geen rijkdom wierd bereid:
De grootste schat, mijn lieve kind'ren,
Is hier de vergenoegzaamheid.
Na pracht, en zwier, en dartelheden,
Komt 't hinkend paard soms achter aan:
Maar wij, bij d' arbeid wel te vreden,
Zijn blijde als we aan tafel gaan.

CHOOR DER KINDEREN.

Wil dus nooit over 't noodlot klagen,
Maar houdt in alles goeden moed:

Digitized by Google

De stulp ontduikt aan de onweers vlagen;
Daar 't bliksem vuur op torens woedt.
Moogt gij geen geld of goed verwerven,
En moet gij werken voor 't bestaan,
Denk dan, ik kon dit alles derven,
'K zie ook mijn spijs op tafel staan.

CHOOR DER KINDEREN.

Denk dan, enz.

A R I A.

Helaas! wat zal hun noodlot zijn?
De wolven zullen hen verslinden,
Zij kunnen nergens bijstand vinden,
ô Zielen angst, ô wreede pijn!
Ach de akelige duisternis,
Doet hen nog meer van 't spoor verdwalen:
'K bezwijk en kan naauw, adem halen.
Mijn lieve kinders! uw gemis
Zal ik nog met den dood betalen.

A R I A.

Gij deelt van uw behoefte mede,
En schenkt het nog met ziele vreugd;
Daarvoor, zult gij op 't hoogst te vrede,
Het loon genieten van uw deugd.

Digitized by Google

Maar dat nooit schijnschoon u bekoort,
En ge in gevaar, ziet, zwijgt en hoort.

ROMANCE.

Standvastigheid met moed te paren,
Is 't edel doelwit van den held,
Die in het midden der gevaren,
't Vertrouwen op de liefde stelt.

Wanneer de stormen om ons loeijen,
En 't graf zich aan ons oog ontdekt,
Als men ons dreigt met slaafsche boeijen,
Dan voelt de held zijn moed gewekt;
Zijn zinspreuk blijft als dan hem bij,
Daar liefde dartel aan zijn zij,
Standvastigheid enz.

Voor zijn Geliefde een lans te breken,
In strijdperk treen, gewijd aan de eer,
Vol moed den hoon der schoonheid wreeken,
Als men zijn vijand werpt ter neer.
Zie daar den held. Hem loont de min,
In 't strijden voor zijn zielsvriendin.
Standvastigheid enz.

NB. Van deze ZANGSTUKJES zullen 2 Nommers per Maand worden uitgegeven, à twee en een halve Cent per blaadje.
bij J. B. ULRICH, te Rotterdam.

Digitized by Google

Apollo

OP HET YS.

Wijs: *Goutons les plaisirs.*

De zomer schenkt vreugd, De winter genoegen,
Rivieren en stroomen zijn Hollands genot:
De winter schenkt jeugd, Na 't tobben en zwoegen
Schoon vaak door den dichter als grijsaard bespot
Jeugd leeft, zweeft op de baan,
't Giert er en zwiert er van Meisjes en knapen;
Y, Maas, Vecht, Lek en Zaan,
Alles aêmt vreugde bij Zon en bij Maan.

Daar wuift en daar schuift, Bij 't zweven en krommen
Een Engel uit 't Noorden den Noord'ling op zij:
Daar glijd en daar snijd, Daar stuift door de drommen
Een Fries als een Roeland de Helden voorbij:

O

Digitized by Google

Kras! kras! daar zwenkt de boer;
Govert leid pleun bij den Zoetelaar binnen,
'T Draait, zwaait om, als een roer;
Alles gelijkt naar een Brabandsche Foer, (*)

De winter schenkt vreugd, En deugd aan de leden;
Apollo herleeft bij den winter der jeugd:
Op pikker of Nar, Op schaatsen en slede,
Lang leve de winter gewijd aan de Deugd!
Maas, Y, Lek, Vecht en Zaan,
Vieren, bij 't zwenken en zwaaijen en zwieren,
Jeugd, heil, vreugd op de baan,
Mogen ook Lente en vreugde vergaan.

J. H. C. V.

[*] *Foer of Kermis*

STOOM EN EQUIPAGE.

Wijs: *Hoort eens van de lieve jet.*

O wat wordt de wereld klein,
Door dat stoomen, door dat stoomen!
Stoom in beenen en in brein,
Duizend ponden naauw een grein.
Niets dan stoomen en verlichten!
Hier moet jonker snelvoet zwichten,
Zoo vliegt men de wereld rond,
Twintig mijlen in een stond.

» Jaep wat hebt ge op reis ezien?"
Niets dan boomen, niets dan boomen,

Digitized by Google

Die voorbij den wagen vliên,
Maar gewis geen húús of stien.
Vriend, je moet me niet meer vragen,
Ik ben door de lucht edragen,
'T Stoomen maakt ons ziende blind,
Argus zelf reist daar als kind.

'T Stoomen dient den bankroetier,
In 't verhuizen, in 't verhuizen;
Honderd mijlen fluks van hier,
Maakt de schobbert goeden cier:
Zoek hem vrij met honderd oogen,
Hij is reeds door stoom ontvlogen,
En schoon langzaam zeker gaat,
Heden komt gij vast te laat.

» En dan de Equipage, vriend?"
Fransche vlooijen, fransche vlooijen,
Paarden hebben uitediendt,
'k Stond te kieken als verstiend.
» Nu, zij mogen klimmen springen,
» Dansend naar de centen dingen,
» Rijden vlooijen noch zoo schoon;
» 't Stoom-tuig Jaepje spant de kroon.

J. H. C. V.

DE BEZEMS.

Wijs:
En ze gingen aan 't Caresséren,
En ze waren met haar twee.

Kleine steelen, groote steelen,
Veegen alle hunnen vloer

Digitized by Google

In kantoren, kerken, banken,
Veegt de Duivel met zijn meer,
Zoo wordt het schoon en spiegel glad,
En hij die goede bezems had,
Kan met schoone meub'len pronken,
Zoo als Nap geplunderd had.

Vraagt het eens aan nieuwe heeren
Hoeveel nut de Bezem geeft:
Verres zal 't u spoedig leeren,
Hoe men met de bezems leeft,
Men vege; wat men vegen kan,
Zoo wordt men een aanzienlijk man,
Niets kan uw aanzijn deeren:
Jonker Harpax weet er van.

Veegt in kerken, veegt in zalen,
Veegt Kantoren, kist en kast,
't Zal u 't vegen wel betalen,
Zoo ge op uwe bezems past.
Hier vindt ge een vijfje daar wat meer;
Dat gouden tientje kleeft aan 't smeer:
En met al die gouden tientjes,
Zijt ge spoedig zelf een Heer.

Veegt de schepen, veegt de kaden,
Hospitalen zoo 't behoort,
Anders kruipen toch de maden,
Met de beste giften voort,
Gij Bottelier, gij Levrancier,
In stad en vest, dat bezemt best,
Groote steelen, kleine steelen,
Bezemt en maakt goede cier.

V.

Digitized by Google

DE LOF DER WIJN.

Nieuwe zangwijze.

Hoor toe ik zal uw waarheid zingen,
Want ik kan myn stem niet meer bedwingen;
't Is hy alléen, hy is 't maar in schyn,
Want een Pikeur met al zyn gasten,
Die vrolyk op myn eer staan wagten,
Drinkt wyn, drinkt wyn, drinkt wyn,
Het zal wel beter zyn,
Drinkt wyn, tra la la la, (bis. bis. bis.
Het zal wel beter zyn.

Koomt myn Buurman my dan eens te krenken,
Of liefde wy in aanzien denken.
Maar zeg wie zal dan u scheidsman zyn,
Want by Regtsgeleerden Advocaten,
Die soms uw geld en goed verpraten,
Drinkt wyn, enz.

Komt een koorts of ziekte my te treffen;
Of jaloersheid my hare krankte schenken,
Ik ben dan grimmig, maar toch in schyn,
Want zoo ryst by ons de volle beker,
Zeg broertjes, want wy lusten hem zeker,
Drinkt wyn, enz.

Hebt gy soms door uw slechte bloedverwanten,
Uw vruchten in hunnen tuin zien planten,
't Is niets, want denkt, de Practizyn
Is voor die kwaal gereed tot het heelen,
Zoo lang gy nog kunt met klinkende speelen,
Drinkt wyn, enz.

Digitized by Google

Wanneer zwaarmoedigheid uw koomt beklagen,
Of smart en angst uw hart doorknagen,
Denk dan vooral om Medicyn,
Niets beter voor uw beving in de handen,
Of krimping in de ingewanden,
Als wyn, als wyn, als wyn,
Dan zal het beter zyn,
Als wyn, tra la la la, (bis. bis. bis.
Dan zal het beter zyn.

Is de Beurs gedaald de Recepissen,
De renten uiver waan vergissen,
Daar is verzagting voor die pyn,
Denkt dat de Handel der Effecten,
Veel harder steeken als Insecten,
Maar wyn, maar wyn, maar wyn,
Verzagt uw al die pyn,
Maar wyn, tra la la la. (bis. bis. bis.
Verzagt uw al die pyn.

DE LENTE.

Wyze Orpheus.

Natuur ontslnit haar gulde gloed,
Bied bloempjes aan de jeugd,
De stroomtjes kavelen, in die vloed,
Schept weer het Baarsje vreugd,
Het veld van geur verrykt,
Wyl 't Roosje weelig prykt,

Digitized by Google

De Veld-fiool ryst uit het niet,
De Lauwer voor den H e l d *ontschiet,*
En het blaauw vergeet my niet. bis.

Daar ginnekt weer het moedig R o s,
En loeid het grazend vee,
't Is alles op hun Maker trotsch,
Aanbid den schepper mee,
De Leeuwrik spand zyn luid,
De Nachtegaal die fluit,
De Kwartel klapt zyn stem te niet,
Als hy de Zon aan 't ryzen ziet,
Verslaapt den morgen niet. bis.

Verslaapt o M e n s c h! *de lente niet,*
De Leute uwer jeugd,
Eer dat een walgend zomer lied,
Wordt Herfst uwer vreugd,
Vlug is 't winter van uw tyd,
't Genoegen dat verbeidt,
Doch tevens slaapt uw maker niet;
Hy roept als gy de Lente ziet:
O Mensch! vergeet my niet. bis.

Vergeet my niet roept daar de V i n k,
In 't riet dat zich ook buigt,
Terwyl de K o e k k o e k *roept en klink,*
En van zyn grootheid tuigt,
De grasscheut lacht ons toe,
Daar graast een schaap en koe;

Digitized by Google

De kieviet huppelt vliegd en vlied,
Dat men zijn nesje niet bespied,
Vergeet zijn oorsprong niet. bis.

Rosetta zit daar in het groen;
Naast haar Leander neer:
Verrukt ziet zij het jaarsaisoen,
Geeft aan de Schepper eer;
Hy stemt en speelt zijn Fluit,
Het liefelijk geluid,
Klinkt opwaarts daar 't uit het niet,
Naar hem ootmoedig opwaarts ziet,
Vergeet onz' liefde niet.

De liefde kweelt in mensch en plant,
In al het Schepselen dom,
De zegen daalt van Godes hand,
In bron en velden om,
De gulden Morgenzon,
Prijkt aan de Horizon,
Zijn komst waardeert het Voog'len lied,
De luiaard die waardeert het niet;
Maar Mensch! vergeet hem niet.

Digitized by Google

HET VADERLAND.

Wijze: *De Koning leev' enz.*

O Vaderland! geboorte grond,
Geliefdste plek der aarde,
Wij schatten van heel 't wereldrond,
Het allerhoogst uw waarde;
Ons hart, als 't zich der vreugd ontsluit,
Stort ook voor u een heilbêe uit.

Dat 's Hemels gunst u nooit begeev',
Maar immer mild beschijnd,
Dat vreugde en voorspoed u omzweev';
Nooit van deez' grond verdwijnd,
Dat niets der burgren heil verpest;
Maar welvaart hier haar zetel vest.

Blink hooger steeds door eigen schoon;
Dan trotsche wereld rijken,
En blijf zoo in Europa's kroon,
Als keur gesteente prijken,
Zoo schittre en pralen meer en meer;
Oud Neerlands roem — oud Neêrlands eer!

P.

Digitized by Google

DE KONING.

Wijze: *Wien Neêrlands bloed enz.*

Rijst, vrienden, rijst ook onze dronk,
  Zij aan hem toegebragt,
Dien de Almagt ons ten heerscher schonk,
  Aan hem en zijn geslacht;
Dat hij van wien al 't goede daalt,
  Hem steeds zijn zegen geev',
Zijn gunst des Eed'len pad bestraalt,
  » De braafste Koning leev'!

Hij, die met wijsheid en met kracht
  't Wigt der regering torscht,
Door Neêrland, door Europa geacht,
  Als waardig, edel vorst,
Hij aan ons heil op 't naauwst verpand,
  Wat boosheid hem weerstreev'!
De steun van 't lieve Vaderland,
  De braafste Koning leev'!

Zijn stamhuis bloei en rijze in eer,
  Alom gekend, geacht,
Het stijge in luister meer en meer,
  Tot 't laatste nageslacht;
's Volks liefde zij diens eed'len loon,
  Dat zij hem nooit begeef,
Maar steeds zich uit in aller toon,
  's Lands dierbre Koning leev'.

Digitized by Google

LIEFDE EN VRIENDSCHAP.

Wijze: *Wien Neêrlands bloed enz.*

Voor liefde en vriendschap klink ons lied,
  Als 't hoogst geluk op aard!
Wat ons zoo rein een wellust biedt,
  Is toch dien lofzang waard!
Komt vrienden zingt dan in dit uur,
  Met ons dit feestlied meê!
Geen zustren paar verbond natuur,
  Zoo naauw als deze twee.

Getuigt het allen; wie deez' disch,
  Van wijd en zijd vereent!
Of 't niet de liefde en vriendschap is,
  Die dit genot verleent!
Bragt liefde en vriendschap met elkaar,
  Ook niet dit feesttij meê?
Natuur verbindt geen zustren paar
  Zoo naauw als deze twee.

Welaan dit tweetal door natuur,
  Elkaar zoo naauw verwant!
Vereene ons allen in dit uur,
  Door de eigen hechten band!
Geen onzer eed'le vriendenrij,
  Wien niet deez' dag verheugt!
Niet lang ten rijken bronwel zij,
  Van zoete levensvreugd.

Digitized by Google

DE VROUWEN.

Wijze: *Zonder liefde zonder wijn, enz.*

Zonder liefde zonder trouw,
Kwijnt de vreugd van 't leven,
't Hart van een beminde vrouw,
Kan slechts zegen geven.
Andren mogen vreemden lust,
Vreemde min vertrouwen,
Wij, wij zoeken heil en rust,
Bij de lieve vrouwen.

Als het hart verkwijnt van rouw,
En voor 't leed wil zwichten,
't Zorgen eener teedre vrouw,
Kan dien ramp verligten,
Als de vreugde ons weer genaakt,
En wij feestrij houën.
Dubbel wordt dan 't heil gesmaakt,
Bij de lieve vrouwen.

Adam heeft bij 's werelds bouw,
Als zijn hoogste zegen,
Een beminde lieve vrouw,
Tot zijn deel verkregen,
Volgen wij den ouden trant,
't Zal ons nooit berouwen,
Liefde woone in Nederland,
Bij de lieve vrouwen.

Digitized by Google

VRIENDSCHAP.

Wijze: Hoe zoet is 't daar de vriendschap woont.

Zijt welkom vrienden in deez' kring,
  Te zamen hier vergaard,
Daar thans de gulle vriendschap ons,
  Hier weder heeft geschaard.
De vreugde heersche aan dezen disch,
En al wat hier ten hinder is,
Zij ver van dezen disch.

Zijt welkom vrienden altemaal;
  Geen stroefheid ban de vreugd,
Daar thans het gulle feest onthaal,
  Ons aller hart verheugt.
Wie vijand der Gezelligheid,
Het vriendschaps waar genot vermijdt;
Zij 't welkom niet gewijd.

Maar vrolijk klink het welkom lied;
  Voor haar die thans verjaart,
Met wie wij aan den gullen disch,
  O! vrienden zijn geschaard.
Wij juichen blijde in het rond;
En 't welkom klink uit aller mond;
Voor Echtgenoot.

HET HUISSELIJK GELUK.

Wijze: *Arm en Nedrig is mijn Hutje.*

Laat ons 't reinste kransje vlechten,
Dat elks hand een bloempje plukk'.
Dat elks hart een liedje stemme,
Voor het huisselijk geluk,
Rang of aanzien, eer of schatten,
Hebben zoo veel waarde niet;
Weelde of wellust geeft geen vreugde,
Zoo als 't huisslijk heil die biedt.

Met wat God ons geeft tevreden,
Eensgezind op 's levens baan,
Werkzaam, vrolijk, gul en vriendlijk;
Langs het kronklend pad te gaan,
Eigen heil te zien verhoogen,
Door het heil van Gade en kroost,
Dat 's de hoogste vreugd op aarde,
Dat in smart de zoetste troost.

Liefdrijk eigen zin te buigen,
Naar den zin van die ons lieft;
Alles, alles steeds te mijden,
Wat die dierbren billijk grieft,
Alles, alles op te zoeken,
Wat hun heil of vreugd vermeert,

Digitized by Google

Dat 's de les der hoogste liefde ;
Die ons waar geluk begeert.

Laat dan vrij de ligtzin smalen,
Eigen huis en eigen haard,
Eigen gade en huisgenooten,
Blijven ons het meeste waard.
Mogt dit heil ons allen strelen.
Liefde lenigt allen druk,
Komt dan, vrienden! vult den beker,
't Geldt het huisselijk geluk.

ZONDAGS-LIED.

Op eene aangename wijs.

Ziedaar breekt dan de dag weer aan
Zie ons dankdaar en tevreden,
Naar het heiligdom toe gaan,
Om met liederen en gebeden,
God te loven voor al 't goed,
Dat zijn gunst ons smaken doet,

Wars van 's werelds ijdelheden,
Die zoo vaak het hart verleiden,
Om ons leven hier beneden,
Aan 't genot slechts toe te weiden

Digitized by Google

Viert met opgeruimden geest;
Christen hart viert vrolijk feest.

Ja zoo vaak is 't heil bedacht,
Ons op aard tot rust gegeven,
Uit de kim verrijzing wacht,
Staart ons oog op hooger leven,
Maar bevrijt van ongeval,
Eeuwig sabbath wezen zal.

Reeds moet in mijn vroege jeugd;
Mij den Zondag dierbaar wezen;
Niet verslaaft aan schein geneugd,
Wil ik steeds mijn schepper vrezen
En den dag aan hem geweid,
Vieren heel mijn levenstijd.

ARIA,

UIT HET DORP AAN DE GRENZEN.

Bij Waterloo heb ik gestreên,
En na den strijd gaf Neêrlands Koning
Van d' ouden Nicolaas te vreên,
Dit blijk hem van zijn gunstbetooning.
Het kruis van eer versiert deez' borst
Maar luider dan dit roemrijk teeken.
Zal voor mijn Vaderland en Vorst,
Deez' trouwe boezem blijven spreken.

Digitized by Google

DE LOF VAN

LAURENS KOSTER, Jz.

UITVINDER DER DRUKKUNST.

Wijs: *Wien Neerlands bloed.*

Gij Haarlems bosch! verrukk'lijk hout,
  Boog vrij op uwen schat,
Daar u geboomte meer dan goud,
  Dan 't fijnste Goud bevat,
In u praalt thans met vollen glans,
  Het beeld van onzen held.
Maar ach, gun ons; dat ge aan zijn krans,
  Ook 't Dordtsche palmtje telt.

Ja meer dan 't daglicht van omhoog,
  Zijt gij den sterv'ling waard!
Door u week 't Nachtfloers van ons oog,
  En licht is 't op onze aard! ....
Wie schiep die bron, die heilfontein,
  En gaf ons *Druk* voor *Schrift*,
Wie vormde, ô kunst! in de oorsprong klein,
  Van tin, een lett'ren stift.

Was 't Laurens Koster Janszoon niet,
  Een man in vinding groot,
Die eens aan Sparen's stille vliet,
  Het levenslicht genoot,
Die steeds van daar het licht verspreid,
  Dat hem de Godheid gaf,
Wiens kunst verduurt in Eeuwigheid,
  Al rust zijn stof in 't graf.

Q.

Digitized by Google

Neen! — neen Mentz! vlei u nu niet meer;
Met ingebeelden waan,
Als of uw Zon van ijd'le eer,
Nooit meer ter kim zou gaan,
Reeds zie, hoe gij nu *Konings* geest;
U heeft ontdaan van 't mom,
Maar zie daarbij ons *Kosters* feest,
En geeft ons de eer weerom.

Al werd op Kersnacht niet verhoed,
Dat Guttenberg zoo snood,
Met Kosters kunst en Kosters goed,
Als dief het land ontvlood.
Een man als Koster, ziet het feit,
Hem aangedaan, voorbij,
Vergeeft, werkt voort, en kunst en vlijt,
Herschept zijn Drukkerij! ....

Ja kunst van Koster! u is 't dat,
Ons hart thans offer brengt,
Gun ons, gij die ons al bevat,
Dat men den beker plengt,
Deez dag gewijd aan vrolijkheid,
Op vader Kosters feest,
Wie onzer zou nu niet om strijd,
Verheugd zijn in den geest.

Wij gaan u voor o sterveling,
Die ooit onze aarde zag,
Voor u ook wordt de schemering,
Nu klare en heldre dag,
Of was voorheen die duisternis,
Voor u geen droeve staat,
Vond ge wel ergens bij 't gemis,
Der Drukkunst, hulp of raad?

Digitized by Google

Welaan dan al wat leeft op aard,
  En gij die kunsten kweekt,
Dat nu uw stem, met ons gepaard,
  Door lucht en wolken breekt.
Niet slechts hoor men dit vreugdgeschal,
  Alleen op Neêrlands grond,
Maar eens wordt KOSTER overal,
  Geroemd op 't wereldrond.

DE WELLEVENDE

BOEKDRUKKERS KNECHT.

Wijs: *Al is ons Prinsje nog zoo klein.*

Ik zing en juich vaak in den druk,
Want druk schenkt mij een groot geluk,
Zoo dat ik als een burgerman.
Met vrouw en kinderen leven kan,

De drukpers is 't die mij behaagt,
Wijl zij al mijn belangen schraagt,
En, schoon zij mij veel zweeten doet,
De winst maakt allen arbeid zoet,

Zoodra ik 's morgens fris gezond,
Ontwaak denk ik aan 't werk terstond,
En hoe ik den geheelen dag,
Met vlijt het al verrigten mag.

Mijn vrouw, die de arbeids pligten weet,
Maakt 's morgens vroeg het ontbijt gereed,

Digitized by Google

Opdat ik, na 't gebruik daarvan,
Intijds ter winkel komen kan.

En koom ik op de Drukkerij,
Dan doe ik vergenoegd en blij,
Mijn zwart en smerig kieltje aan,
Als 't beste kleed voor mijn bestaan.

Ik maak 't gereedschap kant en klaar,
Dan valt het werken nimmer zwaar,
De pers gesmeerd de timpan nat,
Dan drukt men goed en net zijn blad.

De praatzucht wordt van mij veracht,
Oplettendheid het meest betracht,
Wijl al ons werk het noodig heeft,
Dat men er dubbeld acht op geeft.

Bezield met zulk een rein gevoel,
Streef ik gestaag naar 't kunstrijk doel,
'k Zeg altijd die zijn werk bemind,
Is vindingrijk en kunst gezind.

De dronkenschap, dat schadelijk kwaad,
Wordt van mij als de pest gehaat;
Den drank voegt aan den drukker niet,
Die naar zijn werk en plichten ziet.

Mijn vrouw, die ook haar pligt betracht,
Wordt 't geldje zuiver thuis gebragt,
Wijl ik toch overtuigend weet,
Dat zij 't niet nutteloos besteed.

Digitized by Google

Tevreên met dit mijn tijdelijk deel,
Heb ik maar zelden huis krakeel,
Want onvergenoegdheid in zijn staat,
Baart niet dan onrust twist en haat.

Hoe heilrijk is voor mij den druk,
Daar ik dus de vrucht der arbeid pluk,
En God die 's menschen heil bereid,
Steeds toebrengt Lof en Dankbaarheid.

DE LOF VAN

WILLEM DEN EERSTEN,

GRONDLEGGER VAN NEERLANDS VRIJHEID.

Nieuwe Zangwijze.

Voor d' erfgrond onzer vadren,
Gloeit liefde in ons gemoed,
En warm stroomd in onze aadren,
Daar voor het Neêrlands bloed,
Maar wien de snelle faam,
Met geestdrift ook moog roemen,
Wij blijven dankbaar noemen,
Des Willems eersten naam. (bis)

Noch zien we in 't bang verleden,
Hoe 't dierbaar Vaderland,
Met kloekheid vrij gestreden,
Vertrad den slaverband,
Maar wie ook goed en bloed,
Des tijds heeft prijs gegeven,

Digitized by Google

De vrijheid moog herleven;
Door eersten Willems moed.

Met spijt en wrok zag Spanje,
Op d' eersten vrijheid kreet,
Dien Willem van Oranje,
Den volken hooren deed;
Hoe Neerland opgestaan,
De kreigsklaroen deed schallen,
't Gezag aan haar ontvallen,
Bood eersten Willem aan.

En hoe de kans moog keeren;
Toen hield hij moedig stand,
En bleef het regt vermeeren,
Van 't zuchtend Vaderland,
En, na 't verraad hem trof,
En sluipmoord hem deed sneven;
Weid meer noch 't lied geheven,
Tot eersten Willems lof.

En — wat ook moog verzinken,
Zijn naam blijft voor ons hart,
Steeds op eene eerzuil blinken,
Die 't woen der afgunst tart,
Dat is het staats gebouw,
Dat thans in Hollands dalen,
Gods zegen mag bestralen,
Door eersten Willems trouw.

Zijn onbezweken streven,
Bragt voor ons Vaderland,
Dat Spanje's trots deed beven;
De vrijheid eerst tot stand,

Digitized by Google

Wat hij de Vaad'ren gaf,
  Blijft fier ons kroost verweren;
  't Blijft vrijheid trouwe zweren,
Op eersten Willems naam.

GEMOEDRUST.

Niets schenkt ons hier beneden,
  Een reiner ziels geneugd,
Niets stemt er meer het harte,
  Tot ongeveinsde vreugd,
Niets kan ons meer vertroosten,
  Bij ramp of tegenspoed,
Dan 't hoogst geluk des levens;
  Gerustheid van 't gemoed. (bis)

Naar haar bezit te streven,
  Zij steeds mijn lust op aard,
Geen schat is op te wegen,
  Bij 't heil dat zij ons baard,
Waar zij in 't hart mag woonen,
  Daar heerscht Tevredenheid,
Daar zien w' ons reeds op aarde,
  Het zaligst lot bereid. (bis)

Digitized by Google

INHOUD,

VAN HET VIERDE STUKJE.

NB De pagina's van 97 tot 103 zijn verkeerd geplaatst; moet zijn van 98 tot 104.

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK.

VIJFDE STUKJE.

ROTTERDAM,
J. B. ULRICH.
1838.

Digitized by Google

ALLE DE ARIA'S UIT
ADRIAAN BROUWER
EN
JOOST GRAASBEEK,
OF
DE VROLIJKE NEDERLANDSCHE KUNSTSCHILDERS.

Blijspel met Zang.

AIR: *à Paris et loin de sa mère.*

Graasbeek en Brouwer zijn steeds bazen,
Bij 't ledigen van flesch of kan;
Vol vuur ziet men hen bij de glazen,
Den gantschen dag, mijn' goeden man.
Uw vader zal hen zeker haten,
Ach! uwe vlugt.....

JAN HALS.

Uw vrees verdwijn'.....
Als Graasbeek met papa zal praten,
Schikt 't all' zich wel, papa lust wijn! (*bis*).

AIR: *Mon père était pot.*

Marsch is het schoone schilderij;
En hier, hier zijn de platen!

Digitized by Google

Ik stond hier deerlijk op de lei,
'k Mogt niet eens bij de vaten.
De kastelein, zei:
» Jij mag 'er niet bij,
» Of jij moet eerst betalen."
Vol van razernij,
Nam ik 't schilderij,
En 'k ging 'er geld voor halen.

AIR: *Les pleurs et les gémissemens.*

Zeg, heb je geld? is de eerste vraag.
Waarmede zij mij daag'lijks plagen;
Uw handelwijs is slecht, is laag;
Ik kan die langer niet verdragen.

VAN ZOMEREN.

Wel borg dan niet, mijn goeden vriend,
Dan zijn wij vrij van al dat kijven.

GRAASBEEK.

Met borgen zijt gij wel gediend,
Uw krijt kan daar door dubbeld schrijven. (*bis*).

AIR: *Contre les chagrins de la vie.*

Doch weldra zal hij anders zingen:
Mijn goede vriend, stel u te vreên;
Uw vader zal uw hart niet dwingen,
Nooit wederstond hij mijne reên. (*bis.*)

Digitized by Google

Ik zal hem naar mijn' zin geleiden,
Gij zult zien hoe dat 'k hem verlakk';
Ik kon uw' vader steeds verleiden,
Met wijn, met pijpen en tabak. (*bis.*)

AIR: *Femmes, voulez-vous éprouver?*

Laat nooit uw driften zoo verr' gaan,
Om 's vaders gedrag te misprijzen;
Zijt nooit beslisscher zijner daân,
Wil, knaap! die nimmer wuft verwijzen.
Een vader kan uit kindermin,
Somtijds zijn kroost wel te veel vergen;
Maar, voedt den lust niet in uw' zin,
Om door uw oordeel hem te tergen! (*bis.*)

AIR: *Vaudeville de Jean Monet.*

Als hij gaat aan 't kwinkeleren,
Duurt het vast een dag vijf, zes;
Ja, dan moet hij 't al verteeren,
Met de kaart of met de flesch.
Door geen geld,
Meer gekweld;
Ziet men hem naar huis toekeeren,
En het schilderen handteeren,
Daar hij dan zijn' zin op stelt. (*bis.*)

Digitized by Google

GRAASBEEK.

Voorgaand Air.

'k Wil mijn' vriend hier niet verschoonen,
Hij heeft somtijds ongelijk;
Maar, een schilder moet steeds toonen,
Haat te voen voor 't gouden slijk.
Door geen geld,
Ooit gekweld;
Kan hij zijn talent doen eeren.
En den kunstenaar verneren
Die 'er steeds zijn' zin op stelt. (*bis.*)

AIR: *Vaudeville des Visitandines.*

De kramp en jicht, twee nare kwalen,
Maken mij den kop mooi dol:
Mijn jongen is thans ook aan 't dwalen,
Ja, Graasbeek; hij is op den hol. (*bis.*)

(*Met toenemende kwaadäardigheid.*)

Die windbuil schijnt verliefd te wezen,
Op eene Amsterdamsche meid;
Vind ik hem hier dan mag hij vreezen....

GRAASBEEK, *hem invallende en hem een glas wijn aanbiedende.*

Papaatje! doe mij eens bescheid. (*bis.*)

Digitized by Google

AIR: *L'on doit soixante mille francs.*

Hij schildert thans den ganschen dag,
Bij waarden maakt hij geen gelag;
Gelijk hij deed voor dezen. (*bis.*)
Hij vloekt, hij raast, hij zwiert niet meer,
Hij gaat als een fatzoenlijk heer;
Zijn deugd moet elk belezen! (*bis.*)

AIR: *Je suis natif de Ferrare.*

Ik laaf mijn' keel met volle teugen;
De wijn kan 's menschen hart verheugen;
Ik zing, ik raas, den ganschen dag,
En schilder als ik niet drinken mag.
Ik heb een reed'lijk aantal schulden,
De waarden kunnen mij niet dulden....
Ik loop gestaag, kroeg in, kroeg uit....
En bezit thans geen' koop'ren duit. (*bis.*)

AIR: *Cai, coco.*

Wij leven zeer verstandig,
Legen het glas knaphandig;
En in de kunst volstandig;
Volmaken we ons met vlijt.

Digitized by Google

't Verdriet kan ons niet deren,
Wij durven het trotseren,
't Penseel doet ons hier eeren;
In weerwil van den nijd.
Door zucht tot kunst gedreven,
Kan niets den moed weerstreven;
Deez kreet wordt steeds geheven: (*bis.*)
Wees verblijd! (*bis.*)
Ziedaar het schilders-leven,
Aan vreugde toegewijd! (*ter.*)

GRAASBEEK.

Voorgaand Air.

Nooit zag men ons hovaardig,
Maar, wel in 't schild'ren vaardig;
Nooit waren wij kwaadaardig,
Dan door gebrek van geld.
Afgunst van ons te weren,
Ons talent te vermeeren,
Knap te zijn in de kleeren,
Zie daar al wat ons kwelt.
Door zucht tot roem gedreven,
Kan niets den moed weerstreven;
Deez kreet wordt steeds geheven: (*bis.*)
Wees verblijd! (*bis.*)
Ziedaar het schilders-leven,
Aan vreugde toegewijd! (*ter.*)

Digitized by Google

AIR: *Du curé de Pomponne.*

Hadt gij toch maar wat geld gespaard,
Moest gij het al verteeren?

BROUWER.

Waarom ook niet wat opgegaard,
In plaats van te tracteren;
Dan was het plan nu reeds geklaard,
Dit durf ik u wel zweren.

BEIDE.

Ach! ik word disperaat,
    Beste maat;
Zoo wij deez zaak niet keeren.

BROUWER EN GRAASBEEK.

AIR: *J'ai vu partout dans mes voyages.*

Wil, kunstgodes! mijn denkkracht scherpen.
Geef aan uw' knecht gunstig gehoor;
Bevorder thans mijn's vriends ontwerpen,
Ach! breng hem toch op 't regte spoor,
Verhoor, Pallas! mijn needrig smeken,
't Is uwe magt die 't al bezield!...
Vergeef, vergeef ons onze streken,
Zie in 't wijnhuis ons neergeknield.

Digitized by Google

GRAASBEEK.

AIR: *Hier van daan naar moeder Mallet.*

Brouwer, kijk, nu worden wij fijn.

BROUWER.

't Water staat ook aan de lippen.

GRAASBEEK.

Leeg dan gaauw dit voldertje wijn.

BROUWER EN GRAASBEEK.

Vriendlief, kijk, nu worden wij fijn.

AIR: *Te bien aimer, ô! ma chère Zélie.*

Zijn vrolijk hart doet hem steeds werkzaam leven,
Zijn kunstpenseel werkt uit weldadigheid.
Schoon haat en nijd, zijn daan met zwart omweven,
Graasbeek, mijn vriend, leeft voor de onsterf'lijkheid!

AIR: *Ah! que je sens d'impatience.*

ô! Bloem van Neêrlands kunstenaren,
Sta toe dat ik u salueer;
Niets kan uw talent evenaaren,
Dit 's algemeen bekend, mijnheer.
Rembrand, de Waal, Ostade,
Teniers, van Loon, Stekade,

S.

Digitized by Google

Hals, Rubbens, Schut, Holsman;
En *Samuel Hofman.*
Die zijn bij u niet te verg'lijken,
Gij perel aan picturaas-kroon!
Ach! wilde de goon!
Deez gunst aan mij toon',
Dat zij u geboon:
Van aan mij uw schoon,
Te leeren tot loon. (*bis.*)
Mijn vreugde, mijn vreugde, klom dan ten hoogste
(troon! (*bis.*)

AIR: *Coeurs sensibles, coeurs fidèles.*

Eer en acht nutte weldaden
Die men u bewezen heeft;
Wil verwaandheid fier versmaden,
Handel braaf zoo lang gij leeft.
Laat 't geweten u steeds raden,
Dat geen wroeging op u kleeft;
Dit 's de les die Brouwer geeft. (*bis.*)

AIR: *Il faut des époux assortis.*

Eenvoudigheid, die 't hart bekoort,
Mogt gij nog eens, met roem herleven!
En in der Batten achtbaar oord,
Het kunstenkoor, op nieuw omgeven.
Men zou de deugd, gelijk weleer,
Als een gestrenge Godheid vreezen;
En 't Hollandsch mann'lijk oog, vol eer;
Zou, van de ziel, den spiegel wezen. (*bis.*)

Digitized by Google

AIR: *Du pas redoublé.*

Uw schilderij, behaagt elkeen,
Dit is mij straks gebleken;
Het koloriet vol fraaijigheen,
Werd langen tijd bekeken.
Ik kom met last tot u, mijnheer,
Om 't stuk van u te koopen.

DU VERMANDOIS.

Heeft het die knaap, wel wind en weer,
Hoe zal dit hier afloopen?

AIR: *Qu'on soit jaloux dans sa jeunesse.*

Ik durf mij thans gelukkig noemen,
Mijn hartenwensch zie ik voldaan,
'k Behoef het niet meer te verbloemen,
Dat ik mijn' lust niet kon weerstaan. (*bis.*)
Wel verdord! wat zal men kijken,
Dat mij dit fraaije stuk behoort!
Mijn kabinet zal glansrijk prijken,
Daar Brouwers werk elkeen bekoort. (*ter.*)

AIR: *Vaudeville des dettes.*

GRAASBEEK.

Gij schijnt de kunsten toegenegen,
En toont dat gij een' kenner zijt.

Digitized by Google

DU VERMANDOIS.

Mijnheer gij maakt mij regt verlegen,
'k Verdiën niet dat men lof mij wijdt. (*bis.*)

BROUWER.

Gij houdt dan niet van komplimenten?

DU VERMANDOIS.

Mijnheer, 'k heb daar een afschrik van.

GRAASBEEK, *ter zijde.*

Afschrik zegt hij: ja, kool met krenten,
Vol wind is zelfs de goede man. (*bis.*)

BROUWER.

Ah! ziedaar, vader Hals.

DU VERMANDOIS.

Hals? ei; twee vliegen in een' klap, ha! ha!

AIR: *Une fille est un oiseau.*

Heb je 't geld nu meegebracht?

FRANS HALS.

Neen, mijnheer; maar, wil mij hooren:
En u niet op mij verstoren....

DU VERMANDOIS.

Geld! gij zijt thans in mijn magt.
'k Heb reeds lang u doen citeeren,

Digitized by Google

En uw goed'ren arresteeren;
Nu zal ik de zaak pousseeren,
Gij zult naar de gijz'ling gaan.

FRANS HALS.

Ach! mijnheer; hoor naar mijn smeken....

BROUWER.

'k Zou dien vent den nek gaarn breken?

GRAASBEEK.

'k Zal dien aap den kop inslaan! (*bis.*)

AIR: *Daignez m'épargner le reste.*

BROUWER.

Geef aan de billijkheid gehoor,
Laat medelijden in u spreken.

GRAASBEEK.

Dat zij uwe taaije ziel bekoor'....

DU VERMANDOIS, *opvliegend.*

Ei, laat ons dit gesprek afbreken.

GRAASBEEK.

Vent! wordt toch niet zoo satans kwaad,
Leg ons aan 't oor hier niet te malen;

Digitized by Google

BROUWER, *geheimzinnig.*

Hoor: vader Hals, zit op zwart zaat....

GRAASBEEK.

Hoor: vader Hals, enz.

BEIDE.

En daar waar *niets* is, valt *niets* te halen. (*bis.*)

AIR: *Jeunes amans, cueillez des fleurs.*

Vriendschap verbindt ons aan de kunst,
Zij strooit op 't doornig pad haar rozen.
Ik dank de Godheid, voor de gunst,
Die mij tot zijn hulp heeft verkozen.
Ach! dat u thans dit voorbeeld leer',
En uwe geldzucht doe' verdwijnen....

GRAASBEEK OP DU VERMANDOIS *wijzende.*

Mijn vriend, gij werpt hier op mijne eer,
Uw perlen voor de vuile zwijnen! (*bis.*)

SLOTZANG.

GRAASBEEK.

AIR: *Vaudeville des deux petits Savoyards.*

De vreugd' doet thans mij 't harte blaken,
Daar zuiv're liefde zegenpraalt;

Digitized by Google

En snege list, den prijs behaalt;
Die ons geluk hier komt volmaken!
Joost Graasbeek zal op dezen dag,
En flesch en glas zeer luid doen klinken....
Wanneer hij komt in vrij gelag.
Ziet men hem als een schilder drinken! (*bis.*)

VAN ZOMEREN.

De teed're liefde, waarde kind'ren,
Bevestigt eeuwig uw geluk;
Leeft, leeft, heilrijk; bevrijd van druk;
Laat tweedragt nooit uw voorspoed hind'ren.

FRANS HALS.

Pauline, denk; als soms uw Jan,
Door ijvervuur het glas doet klinken.
Ik gun deez vreugde aan mijnen man,
Waarom zou niet een schilder drinken? (*bis.*)

PAULINE.

Bij echtgenooten die door reden;
't Geluk gevoelen van den echt,
Bevindt de twist zich doorgaans slecht,
Door eendragts vuur op 't felst bestreden.

JAN HALS.

Mijn lieve vrouw, hoort reeds naar reen!
'k Kan dus gerust het glas doen klinken.
Papa zijn raad, stelt haar te vreen:
Waarom zou niet een schilder drinken? (*bis.*)

Digitized by Google

BROUWER, *aan het publiek.*

AIR: *Vaudeville de l'amour filial.*

Vol angst, ziet gij ons voor u staan;
Voor u die roemrijk kunst blijft schragen;
Ach! mogt dit stukje, uw' smaak behagen,
Ons pogen was dan ruim voldaan.
Stut arbeid, vlijt; ja, wil op heden,
Uw' gunst, als steunzel ons aanbien;
En kom somtijds in Brouwer zien:
Een' schets van Holland's zeden. (*bis.*)

ALLEN.

Stut arbeid, enz.

AIR: HET ROOSJE.

Kom, lieve, neem dit roosje,
Zoo rein van bloe en blaen.
Och, wil het niet versmaden:
Want vriendschap biedt het aan.
Als pronk van Flora's hoven,
Waardeert gij 't wis, vriendin!
Maar zie er dan ook tevens,
Het beeld der onschuld in. (*bis.*)

Teer als d'onschuld is het bloempje,
Ras verschiet zijn verw en gloed;
Maar de doornen zijn het wapen,
Dat den plukker deinzen doet.
Daarom houdt het hoog in waarde,
Rozenpraal is maagdenpronk;
En gedenk er bij der vriendschap,
Die u 't sierlijk bloempje schonk. (*bis.*)

Digitized by Google

ALLE DE ARIA'S UIT
DE LEKKERBEK,
ZONDER GELD,
Blijspel met Zang.

WIJS: *Koor van Joconde.*

Weest vrolijk op deez' stond, men heeft geen and're
Ja, steekt de handen uit de mouwen. (keur.
Wat schooner dag als men gaat trouwen,
Vooral voor een' restaurateur!

BONNEAU.

Haast is onze vlijt gebleken.
Steekt de lampen spoedig aan.

ROBERT.

Wilt het hoen aan 't spit gaan steken,
Laat men om de ruikers gaan.

BONNEAU.

't Feest zoo netjes aan te leggen,
Loopt vast ieder in het oog;

ROBERT.

En men zal gewis niet zeggen,
Dat deez bruiloft was te droog.

T.

Digitized by Google

WIJS: *De sommeiller encor ma chere.*

Vrees niets, ik heb een' goeden kelder,
  Daar 'k bij 't versnijden niets verzuim.
Bordeaux is zwaar, Bourgogne helder;
  Gekurkt op zestehalven duim.
Hoewel wij in de stad niet woonen;
  Heb ik toch wijn van hoogen prijs,
En mijn Madera, 'k zal 't u toonen,
  Maakt men niet beter te Parijs.

WIJS: *Du partie carrée.*

In 't algemeen hoord men hen vragen,
  Groot uitstel maar nog meerder geld;
Zij doen niet veel in weinig dagen,
  Schoon anders in 't bestek gemeld.
Vaak ziet men 't zoo ten einde loopen,
  Geloof me 'k heb er kennis van,
De eerste verdiepingen verkopen,
  Eer men de tweeden bouwen kan.

WIJS: *De Preville et Tanconnet.*

De roem zijns lands is in zijn werk gelegen;
  Hij schraagt de kunsten waar hij mag of kan;
Door noeste vlijt heeft hij zijn geld verkregen,
  En deelt dan met den braven armen man.

Digitized by Google

Gemeene midlen tracht hij te verzaken,
Doch altoos werkzaam wil hij hulpe biên,
En hij bestreedt, bij 't wuft vermaak te ontvliên;
Zijn' ganschen dag, om zijn fortuin te maken,
En zijn fortuin, als hij gelukkigen kan zien.

WIJS: *Lorsque la champagne.*

Het vermaak verzamen,
Op deez' blijden dag,
Gelach!
Zingen wij te zamen,
Wat de min vermag.

CHEVRON.

Vreugd van alle kanten,
Waarde bloedverwanten,
Over oude Tante!
(ter zijde.) Was het maar aan een end!
(luid.) Hier is vreugd te plukken,
Als men bij 't verrukken,
De hand eens vriends mag drukken,
(ter zijde.) Ja, dien men zelfs niet kent.

KOOR.

Het vermaak verzamen, enz.

Digitized by Google

WIJS: *Du major Palmer.*

In de eeuw der bezuinigingen,
Is 't al mager wat men ziet;
Men leeft bij politieke dingen,
En, helaas! die lust ik niet.
't Middagmaal is mijn historie;
'k Min alleen gebraad en wijn.
In te smullen stel ik glorie:
Eet! zal mijn dagorder zijn,
'k Heb bij 's lands oproerigheden,
Schoon de twist ten toppunt rees,
De onthouding dol bestreden;
'k Had altoos de watervrees.
Doch als in 't financiewezen
De inkomst eenmaal wederkeert,
Zal 'k mijn eerst advies gaan lezen
Bij een' kok die goed tracteert!
'k Zal, ben ik daar neergezeten,
In 't centrum, regt of linkerzij',
Constitutioneelen rosbief eeten,
Met royalisten rijstenbrij.
De keukenzeel heb ik slechts nodig,
Wijl ik geen ander budjet zoek;
En wetten zijn mij overbodig:
Mijn code is het keukenboek.

BONNEAU.

WIJS: *De l'Ecu de six Francs.*

Ik kan uw plan nog niet beamen,
Want gaat dat door, dan zal mijn huis
Zijn zonder deuren, zonder ramen.

Digitized by Google

FRINGALE.

Ja, hierin hebt gij geen abuis. (*bis.*)

BONNEAU.

Wat wil men toch niet al beginnnen?

FRINGALE.

Vrees niet; want hierdoor vrij gesteld,
Van deuren en van venstergeld,
Zult gij ontzettend er bij winnen.

WIJS: *Ma belle est la belle des belles.*

Bij de Bourgogne met mistrouwen,
Ziet men aan den disch zijn' buurman aan.
Bij de Bordeaux, 'k zal 't u ontvouwen,
Leent men, doch 't zal niet hartlijk gaan.
En proeven wij de Spaansche wijnen,
Dan is men met zijn' buur gediend.
Champagne ontkurkt, hoe vreemd 't mag schijnen,
Drukt men de hand reeds van een' vriend. *bis.*

WIJS: *De Voltaire chez Ninon.*

Ach! wie vergist zich niet eenmaal?
Men zal uw woning dus verschoonen,
'T Strekt mij tot vreugd!...

Digitized by Google

BONNEAU.

Maar uw verhaal
Zou mij straks op de straat doen wonen.
Ik zag mijn huis alreeds gesloopt.
(Tot Chevron.)
Die man, mijn zoon, 'k heb geen verkeerde,
Is een die op den boer slechts loopt.

CHEVRON.

Och neen! een arme regtsgeleerde.

WIJS: *De partie carrée.*

In goed gezelschap wordt altijd gezongen,
Een ieder naar zijn' smaak of stand.
Bij fijntjes is de toon gedwongen,
Bij braven zingt men 't vaderland:
Bij 't minnend paar, bij zuchtende gelieven,
Is vers en wijs sentimenteel;
En zoo gij regt uw wijfje wilt believen,
Wees dan nooit immoreel.

RONDEAU.

WIJS: *Aimons les amours.*

Ik zeg het zonder veinzerij,
De bruidspartij
Maakt mij vernoegd en blij!

Digitized by Google

Het mishaagt ons niet,
Als men ziet
Dit oud tafreel
Weer op een nieuw paneel.
In 't morgenuur,
Daar elk zich kleedt,
En uitgedoscht het bruidspaar tegentreedt;
De vrienden, iedere gebuur,
De oudoom en de neef zijn al in vuur;
't Uur slaat, men vertrekt,
Opgewekt,
En men wordt, door de trouw,
Man en vrouw!
Tot pand,
Geeft men elkaar de band.
Men is vereend
En men weent,
Welgemeend.
Nu is 't de tafel die ons wacht.
Men eet en klinkt,
Wijl men drinkt,
t' Zamen lacht.
Men leest een dicht
Van 't minnewicht,
Met 't handgeklap,
Besluit men deze grap.
Men hoort de toonen der viool,
En elk plaatst zich, en weldra
Heeft papa,
Voor de menuet
Zich gezet.
Men danst dit maal,
Naar stijl patriarchaal.

Digitized by Google

De man sluipt, 't is niet ongemeen,
Te middernacht,
Onverwacht,
Stil daar heen.
Het jonge vrouwtje heeft het kwaad,
Zij beeft, doch gaat
't Glimlachje op 't gelaat.

WIJS: *Sans l'hymen et les amours.*

Zonder huwlijk, zonder min,
Kon ons niets op aard' bekoren,
Zonder huwlijk, zonder min,
Gaat toch niets naar onzen zin.

Eertijds vloog ik, los van hoofd,
Als de vlinders wapprend vliegen.
'k Ben verbeterd, 'k heb 't beloofd,
En ik wil geen vrouw bedriegen.

Zonder het genot der min,
Kan ons niets op aard' bekoren.
Zonder het genot der min;
Is gedrukt... hier staat het in.

Ik begrijp dat zulk een lied,
Gij voor weinig geld kunt koopen.
'k Ga, en 'k bid, geneer u niet.
(*ter zijde.*) Hij zoekt op de klap te loopen.

Digitized by Google

(*luid.*) Nu, uw huw'lijk en uw min,
Is geen kost voor mijne gasten.
Met uw huw'lijk en uw min,
Dring daarmeê bij anderen in.

FRINGALE

Ach! mijn huw'lijk en mijn min
Dwingt, helaas! mij om te vasten.
In mijn huw'lijk en mijn min,
Zie ik weinig voordeel in.

zamen.

WIJS: *Il me faudra quitter l'empire.*

Dees keer, 't zal onder mij niet blijven,
Eisch huis en hof, het kost u slechts een' wenk,
En men zal op de reekning schrijven
Van uwen heer, 't geen ik u gratis schenk.

GERMAIN.

Hoe wel wat vreemd, 'k versta dien nutten wenk.

ROBERT.

't Is een gebruik, het mag niet falen;
Want in ons vak blijft dit als vast gesteld,
En het staat in mijn tarief vermeld.
De heer drinkt niets, en moet betalen,
En zijne knechts, die drinken zonder geld.

U.

Digitized by Google

WIJS: *J'ons un curé patriote.*

EERSTE COUPLET.

Haast u, wat ik u mag smeeken;
'tEeten wordt maar anders koud.
'k Hoor mijn maag luidruchtig spreken,
'k Heb altoos die stem vertrouwd.
't Eeten smaakt mij ieder uur;
'k Hou deez' regel op den duur,
Zoo van 't vuur (*bis.*)
Op de tafel, zoo van 't vuur,
Ja, op de tafel zoo van 't vuur.

TWEEDE COUPLET.

Ik herhaal het, met genoegen,
Dat ik 't lekkerste warm eet.
Doch ik kan me ongaarne voegen
Bij den minnaar of poëet,
Die koel blijven, zonder vuur,
Of den vriend slechts van een uur,
Zonder duur. (*bis.*)
Hier ontbreekt dat heilig vuur;
Ja, daar ontbreekt dat heilig vuur.

WIJS: *Ne vois-tu pas, jeune imprudent.*

ô Noodlot! waar heb ik verdient,
Die gunst, die luim, hoe zal 't heeten?
Ik zocht naar een' gastvrijen vriend,
Nu vraag ik andren om te eten.

Digitized by Google

'k Zou zonder dat wel taaflen gaan;
Maar wijl het noodlot heeft geboden,
Bied ik van daag mijn maaltijd aan.
Och! of mên morgen mij mogt noden!

WIJS: *Ah! quel plaisier de Vendriger.*

DORVAL.

Ik wandel, door geen zorg benard,
Wijl 'k zelfs doctoren tart,
Mijn' weg, steeds opgeruimd van hart,
En mijn dagen gleijen.
Vrolijk heen, ik ban de smart;
Ik min de zotternijen.

LE BLANC.

Och! laat den zot zijn hovaardij.
'k Lach met zijn pedanterij;
De trotschaards gaan wij stil voorbij.
'k Wil die dwazen mijën.
Waartoe kniezen? bannen wij
De smart door zotternijen.

WIJS: *De Lantara.*

Mijn vrolijkheid mag soms mishagen,
't Is toch een post die 'k altoos boek;

Digitized by Google

En 'k zal niet over 't facit klagen,
Daar ik slechts naar één matig zoek.
Is 't groot, 'k wil het met andren deelen,
Wijl ik mijn inkomst niet verklein.
'k Wil dit genot geen cent ontstelen,
Want 't saldo zal steeds batig zijn.

WIJS: *Vive les Gascons, mes amis.*

FRINGALE.

Geen weigering, 't is afgedaan,
Aan tafel zal men kennis maken.
En allen argwaan verzaken.
Mijnheeren nu? ...

DORVAL EN LE BLANC.

Wij nemen 't aan.

DORVAL.

Ons te beklagen was verkeerd;
Mijnheer kent het gebruik van veelen.
Hij neemt ons eten; doch verëerd
Ons met de gunst, 't met hem te deelen.

Zamen.

Geen weigering, 't is afgedaan,
Aan tafel zal men kennis maken;
De komplimenten daar verzaken.

Digitized by Google

FRINGALE	DORVAL EN LE BLANC.
Mijn heeren, 'k zie, gij neemt het aan.	Gij wilt het zoo, wij nemen 't aan.

WIJS: *Du bouquet du Roi.*

Ach! voor ons wat dag vol vreugd!
Gij ziet dankbre dorpelingen,
Tot hun geluk, u blij omringen.
Uwe komst maakt hen verheugd.

FRINGALE, *den zang hervattende.*

't Is wel, 't is wel, maar 't verlangen.

DORVAL.

Hij zal voor mij, onverwacht,
De komplimenten gaan ontvangen.

FRINGALE.

De groentens zijn reeds opgebragt.
Voor ons wat dag vol vreugd!

WIJS: *Du Renegat.*

Om u te vatten in dit oord,
Is mij het strengst bevel gegeven.

FRINGALE.

Die heer Doryal, 't is ongehoord,
Heeft vast een' dwazen stap bedreven.

Digitized by Google

Dat komt er van, als m'onbedacht ontneemt
Den naam van iemand, die ons gantsch is vreemd.

DE GENDARME.

Kom voort, mijnheer, ik smeek het u,
Ik kan niet naar uw weigring wachten.

ALLEN.

Zou men den armen drommel nu,
In de gevangnis, doen vernachten.

WIJS: *d'Anglaise.*

DORVAL.

'k Meen mijn' gastheer ook te onthalen;
'k Ben minijvrig op dien eer.
'k Wacht u morgen, zonder falen,
'k Reken vast op u, mijnheer!

LE BLANC.

Woensdag, als ik bidden mag.

BONNEAU.

Bij mij, is het donderdag.

CHEVRON.

Vrijdag, geef ik het gelag.

FRINGALE.

En nog niets voor dezen dag!
Ach! mijn dank is zonder perken:
Mijn eetlust is niet minder klein,
Doch dees maaltijd, naar 'k kan merken;
Zal daarin niet schaadlijk zijn.

Digitized by Google

Herhaling van het Air.

ALLEN, *bij het vertrekken.*

Zonder afscheid, wij vertrekken.
Heb maar in geen dag abuis.
Het zal ons tot eer verstrekken,
U te zien bij ons aan huis.

WIJS: *De la clochette.*

Zie mij hier, zie mij hier.
Ik laat mij niet lang vragen.
Zie mij hier, zie mij hier.
'k Zal trachten te behagen.
Wenscht gij (*bis*) een' gast, die trouw blijft wonen,
Zie mij hier, zie mij hier.
Moet hij zijn vlijt u toonen,
Zie mij hier, zie mij hier.
Men eet daar op den duur.
In het middaguur,
En 't voorgevoel, dat ik blijf eeren,
Zegt dat zij nog soupeeren.
Zie mij hier, zie mij hier.
Gedoogt het, mijne heeren!
Zie mij hier, zie mij hier.
'k Kom vast bij u soupeeren.
Nogtans; wilt gij mij weder noden,
Spreekt vrij, mijn dienst wordt u geboden.
Zie mij hier! zie mij hier!
Zie mij hier! zie mij hier!

Digitized by Google

INHOUD,

VAN HET VIJFDE STUKJE.

Digitized by Google

APOLLO.

BESCHAAFDE ZANGEN

voor het

NEDERLANDSCHE VOLK

ZESDE STUKJE.

ROTTERDAM,
J. B. ULRICH.
1838.

Digitized by Google

ALLE DE ARIA'S UIT

HET

DORP OVER DE GRENZEN.

BRAAFHART.

Wijze: *Geen teedre maagd zal ooit haar hand.*

Hoe lieflijk schijnt van 's hemels trans
De zon op Brabants dalen!
Maar ach! nu komt haar gouden glans
Geen welvaart meer bestralen.
Sints 't volk te dwaas zijn vorst verstiet,
Zijn weldaên tot belooning,
Verliet het heil dit grondgebied,
Met Neêrlands besten Koning.

ANNA.

Ach! waren wij slechts ver van hier,
In Hollands stille dreven.
Daar blijft men onder 't wijs bestier
Van vader Willem leven.
Daar houdt verlichting, waarheid stand;
Daar koos de trouw zijn woning.
Daar bindt een onverbreekb're band
En onderdaan en Koning.

Digitized by Google

Wijze: *Deez' vrouw beledigd door de man.*

Wat is een Belgisch dagblad toch ?
Een melgelmoes van snood bedrog,
Van logentaal en zotternij,
Van lastering en huichlarij.
Waar 't schelden moet de plaats bekleen
Van wijze en weldoordachte reen.
Een warboel, die ons alles biedt,
Alleen de waarheid niet.

BRAAFHART.

Wijze: *Men stelt zich aan als zeer lieftallig.*

Wil toch, hetgeen zij heerlijk weten,
Hun daaglijksch zwetsen niet vergeten,
Hun snoeven, zoo vol kracht en zwier,
Zij booren door de zwaarste dijken;
Zij doen alom hun vijand wijken;
En zegepralen.... op 't papier.

Wijze: *Elle a trahi ses sermens et sa foi.*

Ja, 'k zou met vreugd aan 't dierbaar vaderland
Mijn tijd, mijn goed, mijn bloed ten beste geven.
Doch! kan ik dit, zoolang door onverstand
En zelfsbelang de wet wordt voorgeschreven ?
Ik zwoer voorheen aan Koning Willem trouw.
Wie, die bij mij zijn plaats vervangen zou ?

Digitized by Google

Wijze: *C'est l'amour* ect.

Zeer subiet, subiet, subiet, moet alles hier geschieden;
Want de zaken, als men ziet
Verand'ren zeer subiet.
Wil u maar effen rappeleren
Wat hier dit jaar al is gebeurd,
Denk eens hoe viel diverse heeren
In hun regiering zijn gesteurd.
Ierst was 't de Constitutie,
Die werd op zij geleid.
Toen kwam de Revolutie
En toen de Liberteit.
Zeer subiet, subiet, subiet enz.

Toen zagen wij ten top verheven
't Provisioneel gouvernement.
Toen kwam 't Congres ons wetten geven,
En toen Erasmus als regent.
Geen tijd werd er verloren,
't Moest nog subieter gaan.
Er diende een Vorst verkoren:
Hetzelfde waar van daan.
Zeer subiet enz.

Eerst werd den schepter opgedragen...
Laot zien?.. den Hertog van Nemours.
En kaik! omdat zulks niet wou slaogen,
Zette 't congres naor Eng'land koers.
Misschien kiest, een maond verder,
Ons kuddeke even blij
Don Michel tot haar herder
Of wel d'Algierschen Dey.
Zeer subiet enz.

Digitized by Google

Wijze: *Ik zag u voor de wagen trekken.*

Ja ondervinding, 't is bewezen,
Is de allerbeste leermeestres.
De prijs is slechts wat hoog gerezen,
Die zij ons vraagt voor elke les.
Ja, sints ons zooveel meesters plagen,
Is 't onderwijs wat zuur gehaald:
De Belg heeft in de laatste dagen
Al vrij wat leergeld uitbetaald.

Wijze: *J'ai de l'argent.*

Hoe een kaas! hoe een kaas!
Wat vertoning in deez woning!
Hoe een kaas in deez plaats!
Geen verschooning voor de kaas.

Hoe mamsel! is dat geen schand?
Wat verraad en contraband!
't Is een kaas, ik sta verstomd,
Die uit Olland herwaart komt!
Hoe een kaas! hoe een kaas! enz.

Wijze: *Tyroler-Lied.*

Mijnheer! hij moet zijn misdaad boeten,
Die schelm, die ons Noord-Olland zond.
Ge ziet hem kruipen aan mijn voeten.
Hij sterf, doorpriemd met wond bij wond.

Digitized by Google

BRAAFHART.

Mijnheer! het zal mij niet verbazen;
Naar 't geen dit blad mij lezen doet,
Zoo ge in de plaats van Hollands kazen;
Hier Hollands kogels ras ontmoet.

Wijze: *La sentinelle.*

O ja! wanneer, gelijk dit blad vermeldt,
Vorst *Willem* zelf het Voorwaarts heeft gesproken,
En zich Oranje aan 't hoofd des legers stelt,
Dan zien we ons ras op dezen grond bestoken.
'k Weet, Brabants heir en burgerwacht
Maakt, bij parades, veel vertooning.
Maar 'k weet meteen, dat Hollands macht
Geen vijand, geen gevaren acht,
Wanneer zij strijdt voor Land en Koning.

Wijze: *'k Was zoo ijvrig in het leeren.*

Al wat ik van hem tot heden
Heb gezien of wel gehoord,
Overtuigde mij met reden:
„Hans komt door zijn domheid voort."
't Duurde zeven jaren rond,
Eer hij 't A. B. C. verstond.

Digitized by Google

Schoon geen stervling na dien dag,
In hem een Erasmus zag.
Door een Tante aan huis genomen,
Is hij, eer het iemand dacht,
Op een goed kantoor gekomen,
Waar hem tantes voorspraak bracht:
Dan het had geen maand geduurd
Of hij werd al weggestuurd:
Toen op eenmaal, tante stierf,
En hij al haar boel verwierf.
Spoedig naar Parijs getogen
En er alles doorgelapt.
Zonder aanzien noch vermogen,
Weer naar Holland heen gestapt:
Doch hij sprak nu aartig Fransch,
Wist ook van muzijk en dans,
En was met de nicht bekend
Van een Vice-Praesident.
Hij verwierf dan door hun spreken,
Ras een' post in Rotterdam,
Schoon hij, om zijn slechte streken,
Spoedig zijn ontslag bekwam.
't Oproer berste inmiddels uit,
En naar Brussel trok de guit;
Daar vertoonde hij 't gelaat
Van een martelaar van staat.
Door zijn zwetsen, door zijn klachten,
Werd hij spoedig inspecteur,
Kapitein der Burgerwachten,
Ja zelfs Administrateur.
't Is niet vreemd, zoo 't met deez' staat
Zoo beroerd rampzalig gaat,

Digitized by Google

Als men kwanten zoo als hij
Stelt aan 't hoofd der Maatschappij.
Al wat ik van hem tot heden
Heb gezien of wel gehoord;
Doet mij zeggen en met reden:
»Hans komt door zijn domheid voort."

Wijze: *Wie op de grens wil blijven wonen.*

Eens was een wijsgeer met zijn vrinden,
Op eene uitheemsche kust gestrand.
Hij zag in 't rond, maar kon niets vinden
Dan slechts figuren in het zand;
Toen hij dat teeken
Wel had bekeken,
Riep hij verheugd tot de treurige schaar;
»'k Heb 't al begrepen
Uit deze strepen,
Hier wonen menschen: 't is duid'lijk en klaar." —
Maar als zich koffij, room en brood
Voor mijn verrukt gezicht vertoonen,
Roep ik zoo wel als hij: »geen nood!
'k Weet dat hier menschen wonen."

Wijze: *La pipe de tabac.*

Dan kijken wij zoo barsch als leeuwen,
Dan zij onze aanblik wreed en fel:
En kunnen wij hen overschreeuwen
Zoo hebben wij gewonnen spel.

Digitized by Google

Vrees niets: wij zullen eens beproeven,
In onbeschaamdheid hen te staan.
Indien wij maar luidruchtig snoeven,
Dan zien ze ons vast voor Belgen aan.

Romance *door den Heer* **F. N. Stoetz.**

Ter heirvaart uitgetogen,
Was eens een jeugdig held,
Door nacht en mist bedrogen,
Verdwaald op 't eenzaam veld.
Dan, op de graauwe heide
Geraakt van 't rechte spoor,
Was 't liefde die hem leidde:
Haar fakkel lichtte voor.
Ja 't was de Min,
Die overwacht
Bij zijn vriendin
Den jong'ling bracht.

WILDERVANCK.

Wat woeste legerbenden,
Wat machtige oorlogdrom,
De vijand af mocht zenden,
Hoe hoog de nood ook klom;
Niets kon den held versagen;
Bestierd door teed're min:
Zijn gloende blikken zagen,
Alleen zijn zielsvriendin...

W

VOGELAER; *invallende:*

Toen kwam recht valsch,
De vijand aan,
Doorschoot den hals,
En 't was gedaan!

KOOR.

Wijze: *Daar ging een patertje langs de kant.*

Sa vive de schenne liberteyt!
Vive de kolonel!
Sa vive de Belgische dapperheyt,
Vive de kolonel! awel!
Vive de kolonel.

Wijze: *Heureux qui vit dans l'aisanse.*

Toen hier nog de welvaart bloeide,
't Goud van Holland herwaarts vloeide,
Waren hier de meeste lien,
Goed van werk en geld voorzien.
Maar 't Congres wist op te passen...
Welvaart is voorbij helaas!
Nu zijn huizen, beurzen, kassen,
Ruim voorzien... maar 't is van plaats.

Digitized by Google

KOOR.

Sa Vive de scheune liberteyt,
enz.

Wijze: *Je t'aimerai; mais je saurai me taire.*

Och! kwam zij ons deez' woning uitgeleiden!
'k Haak na den tijd, dat zij ons hulp verleent.

WILDERVANCK.

Ja, maar het uur, dat mij met haar vereent,
Is ook het uur, dat mij van haar moet scheiden.

Wijze: *Ja 'k zie den vorst de danszaal reeds genaken.*

Door 't oud bestuur op 't schandelijkst bedrogen,
Durfde ik, hoezeer in reine liefde ontbrand,
Geheel ontbloot van aanzien en vermogen,
Geen poging doen naar Annaas lieve hand.
't Geen de arme hals in dien tijd niet kon wagen,
Durft heden, nu de tijden zijn verkeerd,
De Kolonel, 't regeringslid u vragen,
Daar nog zijn hart hetzelfde heil begeert.

Wijze: *Ver van 't gewoel der oorelogen.*

Had ik u achting toegedragen,
'k Had u, schoon zonder geld noch goed,

Digitized by Google

Ook toen den wensch niet afgeslagen,
  Dien gij mij heden kennen doet.
Doch, zoo ik u, een jaar geleden,
  Mijn Anna niet heb toegezegd,
Dan geven al uw tijtels heden
  Op haar bezit u niet meer recht.

Wijze: *Te souviens tu.*

Ga moedig voort en laat die plonderscharen;
  Dat snood misleid en diep rampzalig volk,
Van werk beroofd, tot mijn verderf vergaaren;
  En wapen weêr hun hand met toorts en dolk.
Schoon ik op mij hun moordend staal zag wetten,
  Schoon felle brand, door 't woedend graauw ge-
Geheel mijn erf in laaie vlam mocht zetten, (sticht,
  'k Verzaakte nooit of Nassau of mijn plicht.

Wijze: *Wie met elken wind wil waaijen.*

'k Moet vooral naauwkeurig zorgen,
  Wat partij ook zegevier,
Dat ik altoos blijf geborgen
  En mij vasthoude aan 't bestier.
Wie de staatkunst goed wil leeren
  Volg de duikelaartjes na,
Dat hij, hoe de wind moog' keeren,
  Altijd op de beenen sta.

Digitized by Google

Wijze: *La premier pas.*

Die Kolonel durft naar uw hand te vragen.

ANNA.

Hij vraagt vergeefs, die arme Kolonel.

WILDERVANCK.

Wordt dan door u zijn aanbod afgeslagen?
Kon u wellicht eene and're min behagen?

ANNA.

Willem vaarwel! Willem vaarwel!

WILDERVANCK.

Ach! zeg mij thands, nu ik u mag genaken,
Kent gij de hoop, waar ik mijn heil in stel?

ANNA.

Hoe rade ik ooit, wat uw geluk kan maken?

WILDERVANCK.

't Is u bewust, voor wie mijn hart durft blaken.

ANNA.

Willem vaarwel! Willem vaarwel!

VOGELAER.

Haast u toch wat! straks komt die zotskap binnen.

(Tegen Anna)

't Staat hier aan u. Voleind dit tusschenspel.
Hij mint u teêr. kunt gij hem weêr beminnen?

Digitized by Google

WILDERVANCK.

Ach! dat mijn trouw uw tederheid mogt winnen!

ANNA, *met teederheid hem de hand reikende:*

Willem vaarwel! Willem vaarwel!

Wijze: *Meester Vink.*

Zoo ik mijne oogen mag betrouwen,
  Dan is 't de wakkre heer Tortu,
Dien ik 't geluk heb hier te aanschouwen;
  Mijn waarde heer! wij groeten u! —
Die zich uw aanblik eens zag gunnen,
  Die zal (ik zeg het zonder spot)
U niet zoo licht vergeten kunnen,

(Ter zijde.)

Want hij zag zelden grooter zot.

WILDERVANCK.

O ja! 'k had nimmer durven denken
  Dat van den wakk'ren heer Tortu,
Deez' dag ons 't bijzijn zoude schenken.
  Mijn waarde heer! wij groeten u.
In u zien alle vrijheidstelgen
  De hoop, den roem van 't vaderland:
Het levend toonbeeld aller Belgen:

(Ter zijde.)

Wind, zotteklap en onverstand.

Digitized by Google

Wijze: *Den iersten en veurnaomsten zaok.*

Na 't geen men hier gebeuren ziet,
Verbaze u deez' verand'ring niet.
Denk, hoe men hier, een courantier,
Een bankroetier, een herbergier,
En een, die met een walvisch liep,
Op eens in oversten herschiep!
Een *vlot* wordt hier een *vloot*: 't is klaar;
Wat scheelt het ook? een lettér maar.

Wijze: *Een roemrijk Keizer*, enz.

Wanneer in tijd van vrede en rust,
De gruwb're moorddolk wordt geslepen,
En de onschuld, van geen kwaad bewust,
Door 't laagst verraad wordt aangegrepen,
Waar is, hoe men dit feest ook noem',
Waar is alsdan der Belgen roem?

Wanneer een volk, van 't spoor gebracht,
Door courantiers en woelzieke eed'len,
Alleen zijn heil van vreemden wacht,
Een Vorst bij vreemden af gaat beed'len,
Waar is dan, hoe men die verbreid,
Der Belgen nationaliteit?

Wijze: *Ach welk een strijd gevoel ik in 't beminnen.*

Heil den held, wiens fiere moed
In 't gevaar zich kennen doet.

Digitized by Google

Die zijn tijd en goed en bloed
Wijdt aan 't vaderland.
Die, in welken nood gebracht,
Schoon omringd door 's vijands macht,
Schoon hem 't sterflot ook verwacht,
Dood verkiest voor schand! —

WILDERVANCK.

Heil den wijzen braven Vorst,
Die 't gewricht des schepters torscht!
Voor hem gloeit in aller borst
Liefde en dankbaarheid.
Heil ons wakker legerhoofd,
Eeuw'ge roem is ons beloofd,
Die geen vijand ons ontrooft,
Nu hij 't heir geleidt.

Wijze: *Het Volkslied.*

Ja! 't voegt mij dat ik naam en stand,
U langer niet verbloem'.
Als schutter dien ik 't Vaderland
En stel daarin mijn roem.
Ik vrees u niet! uw moordend lood
Bedreig mijn vrije borst;
Ik blijf getrouw tot in den dood
Aan Vaderland en Vorst.

Digitized by Google

Wijze: *Depuis longtemps j'aimais Adèle.*

O ja! het moet in 't eind gebeuren;
  En welk een smart mijn boezem lijd',
Hoe ook het noodlot mij doe treuren,
  'k Verlaat u, Brabant! voor altijd.
Slechts in een land, waar vrede en wet regeeren,
  Waar niets den trouw der burg'ren dooft,
Waar elk zijn vorst en plicht blijft eeren,
  Slechts daar is ons de rust beloofd.

WILDERVANCK.

Te lang zag Nederland zijn rechten
  Door looze staatzucht vuig vertrapt.
Het lemmer zal den twist beslechten;
  Der heldenarm is niet verslapt.
Zoo 't Vorstenbond, door ijd'le vrees gedreven,
  Van steun en bijstand ons berooft,
Het strijden zal een uitkomst geven,
  Die ons geen protocol belooft. —

DE OVERSTE.

Ja vreeslijk wordt de schand gewroken,
  Geworpen op Oud Hollands moed.
Reeds heeft de Leeuw zijn boei verbroken;
  En verft de klaauw in 's vijands bloed.
Een heldenvolk, zijn Koning waardig,
  Staat, met Oranje als legerhoofd,
Door Fred'riks wakk're zorgen vaardig;
  De zegepraal is ons beloofd!

Y.

Digitized by Google

VOGELAER.

Gij dapp'ren, die ons zoudt verzwelgen,
Die ons in 't zwetsen zijt de baas!
Ei! blijf toch staan, manhafte Belgen,
Hebt gij geen smaak in onze kaas?
Doch neen; gelijk betrapte stroopers
Zien wij hen vliên, van kiel beroofd.
Gewis heeft aan de beste loopers
Prins Leopold een prijs beloofd.

ANNA, *aan het publiek.*

Nog eenmaal durft de Schrijver 't wagen;
Een kleine schets u aan te bien
Van 't geen men in de laatste dagen
Nabij de grenzen zag geschiên.
Het spoedig eind van deez' campagne;
Heeft nog zijn iever niet verdoofd;
Wijl Neêrlands leger, wijl Oranje,
Haa nieuwe zangstof hem belooft.

ALGEMEEN KOOR.

Wijze: *Het lied van de koninklijke jagers.*

Op Schutters! op! vooruitgesneld!
Wijl Hollands vaandels wapp'ren.
Geen vijand toeft in 't oorlogsveld
Oranje met zijn dapp'ren.
De hoogmoed der Belgen worde eind'lijk gestuit:
Vooruit dan, bij tromm'len en horengeluid.
Op schutters, vooruit.

TWEEDE VERJAARDAG

VAN

HERMINA.

Wijze: *De Freijschutz.*

Wij zingen voor de jeugd,
Wij dingen naar de vreugd
Op Mina's blij verjaren.
God, wil voor ongeluk,
Voor rampen leed en druk,
Het kind en de ouders sparen!
Klinkt, klinkt, klinkt, klinkt,
Klinkt der liefde heil, en drinkt.
Hemel welk genoegen
Smaakt een hart, dat 't hart bemint!
't Heil dure eeuwig, dat en tijd en dood verwint.

Dat 't eerste huw'lijks kroost,
Dat moeder lieft en koost
En vader zal beminnen,
Hun huw'lijkszegen zij,
Van ondeugdssmetten vrij,
't Treed' hupp'lend 't leven binnen.
Klinkt, klinkt, enz.

Kind, huppel 't leven in;
Dat leven is gewin,
Wen nog geen' driften woelen:

Digitized by Google

En moge uw jeugdig hart,
Hoe uw verleiding tart',
Geene and're vreugd gevoelen!
Zing, spring, juich zing
En geniet als hemelling.
Hemel enz.

Is 't kinderspel voorbij
Dan blijve uw hart nog vrij,
En vrolijk bij 't verjaren:
Blijf kind in uw genot,
Smaak kinder-ziel genot
't Genot der Eng'len scharen.
Heil, jeugd, rust, vreugd
Bloeijen voor uw' reine deugd.
Hemel enz.

Gelijk die blijde dronk,
Die helder glanzend blonk,
Dat zoo uw dagen blinken!
Die welgemeende dronk,
Die liefde-toonen klonk,
Moge uw genoegen klinken!
Klinkt, klinkt, enz.

Zoo worde 't lieve kind
Door u en ons bemind,
En 't blijve de eer der moeder,
En zij haar oogen-lijn
De beeldtenis in 't klijn
Van voedster en van voeder!
Klinkt, klinkt, klinkt, klinkt
't Heil van haar geslacht en drinkt.
Hemel welk genoegen
Smaakt een hart, dat 't hart bemint!
't Heil dure eeuwig; dat en tijd en dood verwint.

Digitized by Google

WIEGELIED.

Wijze: *o Vrienden van de vrolijkheid*, enz.

Slaap zachtjes, mijn Mina, en vlei u ter rust,
Gij hebt nu uw vader en moeder gekust,
Leg 't hoofdje, mijn beste dus neder; *(bis.)*
Want God en zijn eng'len die houden steeds wacht
Bij 't kribje der onschuld in 't holst van den nacht,
Waartoe al dat woelen nu weder? *(bis.)*

Slaap rustig, of slaap tot de morgenstond daagt
En 't zonlicht het nacht'lijke duister verjaagt,
Dat u moog' verkwikken, versterken: *(bis.)*
Hervat dan uw spelen, zoo dierbaar en zoet,
Speel lustig en vrolijk, want 't oud'ren gemoed
Zal nimmer die vreugde beperken. *(bis.)*

Slaap wel dan, mijn Mina, uw slaap zij gerust:
Gij wordt noch door angst noch door zorgen ontrust,
Wie kan zoo gerustelijk slapen? *(bis.)*
Welaan dan! wat zie ik? gij sluimert alreê
Dat God u bewake! zij d'ouderen beê,
Hij zij u tot schild en tot wapen! *(bis.)*

UTRECHTS PANORAMA.

Wijze: *Partant pour la syrie.*

In Utrechts fraaije dreven,
Bij 't kabb'len van den Rhijn,
Waar zuiv're koeltjes zweven,
Waar held're beekjes zijn:
In Flora's lust waranden,
Pomona's lustprieel,
In rijk-begraasde landen
Ligt 't Stichtsche pronk juweel. } *bis.*

Digitized by Google

Daar sling'ren schoone perken
Als zomen langs de Vecht
En Kade en Nieuwe werken,
Waar de oude zijn geslecht,
Bij 't golvend rijzen, dalen:
Zoo huppelt ook de vreugd.
Niets kan bij 't schoone halen
Van Utrechts nieuwe jeugd. } *bis.*

Wat 's Wand'laars oog kon hind'ren;
Schuilt achter 't jeugdig groen,
Als liederlijke kind'ren,
Die schoonen hinder doen,
Dat zij daar zitten pruilen
Gestemd voor hunne toon.
Zij zijn gedoemd tot schuilen
En 't schoone blijft toch schoon. } *bis.*

Is 't oorlogstuig verdwenen,
Dit wraakt Minerva niet:
De Ster hebbe uitgeschenen,
Nu men het daglicht ziet.
Den dag, getooid met bloemen
En schooner morgenlicht:
Dat snoevers strijdlust roemen;
Ons lokt een schoon gezicht. } *bis.*

Wij willen voor u strijden,
Minerva's schoone vest!
En de oorlogslasten lijden,
Voor ons gemeene best.
Dan blijft uw beeld ons veilig,
't Bezielt ons in 't verschiet
Met dapp'ren moed: gij, veilig,
Vergeet uw' strijders niet. } *bis.*

Utrecht, 1838. J. H. C. V.

Digitized by Google

ARIA'S UIT
DE VROUWEN SOLDATEN
OF
DE SLEGT VERDEDIGDE VESTING.

Vrolijk Blijspel.

AIR: *Du vaud d'Arlequin Musard.*

Wij durven thans voor zeker houwen:
  Dat wij voldoen aan uwen smaak,
Dewijl een regiment van vrouwen
  Ons onderschraagt in onze taak.
't Is uwe gunst daar wij op hopen,
  Die onze vlijt een spoorslag gaf;
Maar is de veldtogt afgeloopen,
  Dankt dan ons regiment niet af.

AIR: *Gai, gai.*

Hoor toe mijn heeren wat hier staat
  Eerbiedigt deeze wetten,
Gehoorzaamheid in den soldaat,
  't Is bolwerk van den staat.

Men zal het niet gehengen,
  Dat iemand wie 't ook is;
Zijn meisje hier mag brengen,
  Tot straf .... gevangenis.

Digitized by Google

Hoor toe mijn heeren wat hier staat,
Eerbiedig deeze wetten,
Gehoorzaamheid in den soldaat
Is 't bolwerk van den staat.

Zoo wij een vrouw ontmoeten,
Die ingeslopen is,
Zal zij haar misdaad boeten,
In de gevangenis.

Hoor toe mijn heeren wat hier staat, enz.

Wie ooit aan mijn begeeren;
In 't minst weerspannig is,
Zal men zijn pligte leeren,
In de gevangenis.

Hoor toe mijn heeren wat hier staat, enz.

AIR: *Du vaud de voltaire chez Ninon.*

't Beminnen voegt slechts aan de jeugd,
De liefde kan genoegen geven,
Zij is voor ons een bron van vreugd;
En zij versiert het jeugdig leven.
Het huwelijk is een paradijs,
Waarin de fraaiste bloemen groeijen,
Geniet, maar denk eens wordt men grijs,
Wanneer de roosjes schaarser bloeijen.

Digitized by Google

AIR: *J'ai vu le Parnasse des Dames.*

Nooit moet de vreugd ons hart begeven,
  Zij blijft ons bij tot aan het graf,
Zij doet ons heilrijk vrolijk leven;
  En zij weert alle stormen af.
Beschouw deez' raad toch niet als nietig,
  Daar hij uw nuttig wezen kan,
Is men als minnaar reeds verdrietig,
  Men word ondragelijk als man.

———

AIR: *Hijmen est un lien charmant.*

Naast de ligtzinnige Eliza,
  Staat uw sombren Sophia:
Naast de diepdenkende Zelie;
  De geestige Felicia.
Met haar zuster Augusta,
Lizette en Mina dit maak zeven,
  En voor uw staat de korporaal,
Aan wien 't Kommando is gegeven;
Mijn volk is vol vuur en leven,
  Gewapend zijn wij altemaal.
Maar echter doen wij niemand beven. *(bis.)*

———

AIR: *La loterie est la chance.*

Vivat het soldaten leven,
Elk volbreng met vreugd zijn taak;
  De oorlog kan ons lauwren geven
En de vreede schenkt vermaak.

Z

Digitized by Google

Eer en liefde doen ons streven;
Waar ons de overwinning wenkt,
Liefde kan ons vreugde geven,
Daar ons de eer belooning schenkt.

Vivat het soldaten leven, enz.

Vrees is uit ons hart verbannen;
Wij verwinnen dag aan dag,
Maar men ziet in ons ook mannen,
Zoo als men nog nimmer zag.

Vivat het soldaten leven, enz.

AIR: *Ausitôt que la lumiere.*

Krijgslien wilt gij uw verkwikken,
Steeds vergenoegd en vrolijk zijn,
Zoekt in ledige oogenblikken;
Jonge meisjes, oude wijn.
Liefde en wijn zijn de baniere,
Die gij juichendt volgen moet,
Zoo bevochtigd gij uw lauweren
Met het edel druiven bloed.

AIR: *Qui la chansonnette.*

Van Parijs tot Romen,
Van Romen tot Berlijn
Vind men wijn.
En waar men mag komen
Doet hij vrolijk zijn.

Digitized by Google

AIR: *J'aime ce mot de Gentillese.*

Welk heil doet uwe komst mij smaken,
'k Zie mij ten toppunt van 't geluk;
Ik kan dit heil nog meer volmaken,
Daar ik uw in mijn armen druk.
De liefde vormde ons tot soldaten,
Gewaagt was zeker het begin,
Doch 'k wil den dienst van mars verlaten
En volg 't kommando van de min.

AIR: *De la walse du pauvre diable.*

Het reglement wil dat ten alle tijde
Bij dag en nacht alhier een schildwagt is,
Ziedaar waarom ik het niet kon vermijden,
Dat ik dien knaap stuurde in gevangenis.

'tIs carnaval men mag een potje breken,
't Liep anders met die zaak zoo goed niet af,
De gansche guiterij is mij gebleken,
Zij is onschuldig en verdient geen straf.

'tIs carnaval men mag een potje breken,
't Liep anders met die zaak zoo goed niet af,
Hij zal zich door een grap slechts wille wreken,
De zaak is schuldeloos en verdient geen straf.

Heraus! soldaten wat zijn dat voor streeken,
Heraus! of 't loopt voorwaar niet vriendelijk af,
Heraus! waarom gaat ge uw versteeken;
Heraus! of de prison wagt uw tot straf.

Digitized by Google

Wel drommels wat zijn dat voor slegte streken
Die zaak loopt hier voor 't minst niet vriendelijk af,
De kommendant zal deze schande wreken;
En de gevangenis strekt hen tot straf.

Mijn oom zal ons die grap zuur op doen breken,
't Loopt met die zaak voorwaar niet vriendelijk af;
Wij mogen hem wel om vergiffenis smeeken,
Ot de prison is mogelijk onze straf.

Mijn vader zal die jonge dames spreken.
't Loopt met die zaak voorwaar niet vriendelijk af,
Zij mogen hem wel om vergiffenis smeeken,
Of de prison is mogelijk hun straf.

't Is carnaval men mag een potje breken, enz.

AIR: *Du meleage champenois.*

Schep moed, waartoe dat beven vreezen
De tijd kan wel beter worden besteed,
En denkt zoo gij soldaat wil weezen;
Dat men nimmer heeft in 't soldaten kleed.

Wij zijn hier alleen, door allen begeven,
Wat kwaad is daar in, men kent ons doch niet,
Zoo men ons ondekt dan mogen wij beven;
Ontijdig vreezen is dubbeld verdriet.

Stel uw gerust verban toch uw vreezen,
Denkt om uw kleed, het staat uw waarlijk goed,
Een goed soldaat moet steeds vrolijk leven
En hij overwint het al, door zijn moed.

Digitized by Google

Steeds wel te vreden verbanne we ons vreezen,
'tSoldaaten kleed staat ons in waarheid goed,
Een goed soldaat moet steeds vrolijk leven,
En hij overwind het al door zijn moed.

AIR: *Cà 'n se peut pas.*

Om uit de vesting te geraken,
Dunkt mij het best naar allen schijn,
Dat wij aan Vuurhaan kenbaar maken,
Dat wij helaas! slechts vrouwen zijn.
Dit kleed begind mij te verveelen,
Wij zijn slechts oorlogslien in schijn,
Laat ons niet meer soldaatje speelen
Dat kan niet zijn.

AIR: *De la fanfare.*

Kondt gij mij dat niet verhalen,
Dat zijn kop is op den hol;
Zijne hersens zijne aan het dwalen;
Liefde zit hem in de bol.

Liefde maakt ons jonge knapen,
Halve gekken op mijn eer,
Ras ziet ge uw frortres herschapen;
In een gekkenhuis, mijnheer.

Digitized by Google

AIR; *Ermite, bon Ermite.*

Doet open dan soldaten,
Komt spoedig uit de wagt,
Geen tegenstand kan baten,
Gij zijt in onze magt.

Zoo deze jonge lieden,
Bedrogen door den schijn,
Eens weerstand durfde bieden,
Dit zou vermakelijk zijn.

Doet open dan soldaaten, enz.

AIR: *Du vaud: de la belle Marie.*

Mijn heere hoort ons smeeken!
Schenkt ons de vrijheid weer,
Wij doen dit is gebleeken;
In 't minst geen tegenweer.

Vreest niets; gij zult genoegen smaken,
Dat zweren wij uw op ons eer,
Gij zult uw in 't serail vermaken,
Als vrouwe van den grooten heer.

Mijn heeren hoort ons smeeken,
Schenkt ons de vrijheid weer;
Wij zijn te vol gebreeken,
Voor uwen grooten heer.

Digitized by Google

AIR: *Du vaudeville de la familie innocens.*

Vivat! vivat! het carneval,
Laat ons dansen, zingen, springen,
Vermakelijkheden zonder tal,
Zijn het gevolg van 't carnaval.

Verlaten wij deez' oude wal,
Waar niets dan mure ons omringen,
'k Vergeef u allen dit geval,
't Was slechts een grap op carnaval.

Als kommendant van deeze wal,
Dacht ik 't zijn knappe jongelingen,
Zij staan gewis onfrikbaar pal,
Maar 't was een grap op carnaval.

't Kanon de trom trompetgeschal,
Het blikseme van sabelklingen,
't Beklimmen van een muur of wal,
Is voor den krijgsman carnaval.

Zoo 't garnizoen in deze wal,
Dat rustloos naar uw gunst blijft dingen,
Uw kon behagen, o dan zal,
Deez' avond zijn een carnaval.

Vivat! vivat! het carnaval,
Waar de vermaken zich verdringen,
Men ga van de opera naar 't bal,
Vivat! vivat! het carnaval.

Digitized by Google

I N H O U D,

VAN HET ZESDE STUKJE.

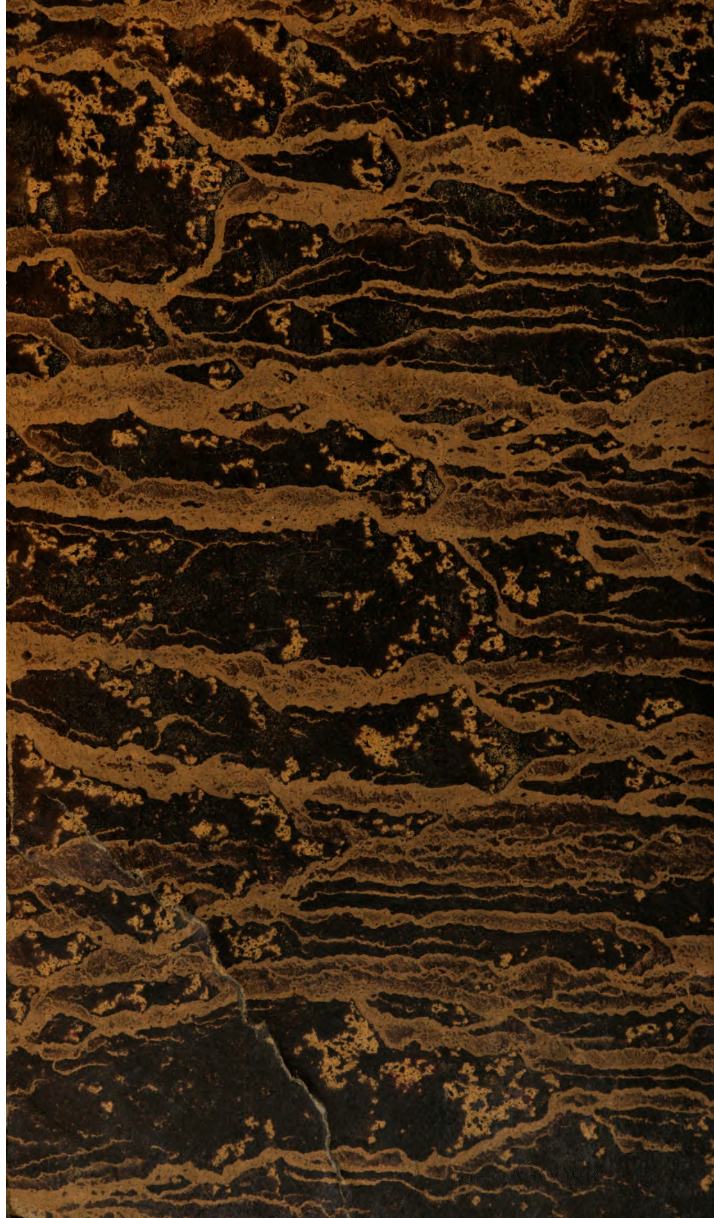

Digitized by Google

Digitized by Google

Google